

ஓர் முன்னுரை

எருசலேமும் அதற்கு அப்பாலும்

கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த முதல் ஆண்டுகளில் எருசலேமை மையமாகக் கொண்டே, அதைச் சுற்றிலுமுள்ள பகுதிகளுக்கு சுவிசேஷம் பரவிச் சென்றது. ஓர்வரலாற்று நிகழ்ச்சியாகவே எருசலேமிலுள்ள திருச்சபை விரிவாக்கமடைந்து வாணிபத்திலும், நிர்வாகத்திலும் மையமாக விளங்கிய கொரிந்து எபேசு போன்ற ரோம உலகிற்கு விரிவாக்கம் பெற்றது. அனைவரின் கவனத்தை ஈர்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. வரலாற்றின் இப்படிப்பட்ட தற்காலிகமான கவன ஈர்ப்பால் மாத்திரம் புதிய ஏற்பாட்டை வாசிக்க ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர். முதலாம் நூற்றாண்டு காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களில் கிறிஸ்துவின் போதனை களினால் தாக்கத்தைப் பெற்றதும், அக்கால நிலையை அறிந்த மக்களிடையே நற்செய்தி பரவத்துவங்கியது, வேதத்தின் பிற ஆவணங்களைப் போல பவுல் அப்போஸ்தலனின் முதலாவது நிருபமும் உலகளாவிய திருப்பணிக்கு உகந்ததாகவே காணப்பட்டது. ஓர் குளத்தில் ஓர் பெரும்கல்லைத் தூக்கிப் போடப்பட்டதன் விளைவாக மைய வட்டப்பகுதியிலிருந்து வட்டவளையல்கள் அடுத்தடுத்து விரிந்து செல்வது போல் எருசலே மிலிருந்து சுவிசேஷம் எங்கும் பரவியது.

யூதேயாவில் வாழ்ந்த பலஸ்தீன யூதர்கள் அந்த கிறிஸ்தவ வட்டத்தின் மையப்பகுதியாக விளங்கினர். ஆதி கிறிஸ்தவ யூதர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பொருளாதரத்திலோ, அரசியல் ரீதியாகவோ, வலிமை மிக்கவர்களாகக் காணப்பட வில்லை. அதிகாரிகளும், பழைமைவாத, குறுகிய எண்ணம் கொண்ட யூத சமையத்தவரும், மதத்தலைவர்களும், கிறிஸ்தவர்களின் விசுவாசத்திற்கும், கிறிஸ்தவ புதிய கொள்கைகளுக்கும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

குறைந்த வசதிகளையே கொண்ட உள்நூர் யூதேய கிறிஸ்தவர்கள் அடங்கிய திருச்சபை குழந்தைப் பருவத்தின் பொழுது எருசலேமில் கிறிஸ்தவ மதபோதனையை அறியாத சூழ்நிலையில், அங்கு வந்த யூத சமையத்தமைந்தவர்கள் மூலம் புதிய ஓர் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி சபை வளர்ச்சியுற்றது. அப்போஸ்தலர் 6:1ல் அவர்கள் “ஹெலினிஸ்ட்” என்று அழைக்கப் படுகிறார்கள். அவர்கள் தாய் மொழி கிரேக்கம் நீண்ட காலம் எருசலேமில் வாழ்ந்துவந்த அவர்கள் எபிரெய அல்லது அராபிக் பேசுபவர்கள் அல்ல.

பெரும்பான்மையான “ஹெலினிஸ்ட்” அல்லது அனைவரும் அநேகமாக ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் ஓர் கோடியில் (மூலையில்) வாழ்ந்து வந்தவர்கள். ஒரு சிலர் அடிமைகளாக வாழ்ந்தவர்கள். யூதேயாவிலிருந்து வெகு தூரத்தில் அவர்கள் விடுதலை பெற்றார்கள். ஆனால் அவர்களின் விடுதலை வாழ்க்கை பெருமளவில் ஆபத்தானதாகவே காணப்பட்டது. எஜமான்கள் சில சமயங்களில் தங்கள் பொருளாதாரச் சமைகளிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள அடிமைகளுக்கு விடுதலை கொடுத்தனர். விடுதலை பெற்ற யூதர்கள் தங்கள் முற்பிதாக்களைப்பற்றி (முந்திய தலை முறையை) அறியாதவர்களாகவும் தனித்தே வாழ்ந்து வந்தனர். யூதேயா தேசத்தில் வாழ்ந்து வந்த யூதர்கள் இவ்வாறு இடம் பெயர்ந்து வந்த தங்கள் தேச மக்கள் மீது மிகவும் தயை பாராட்டினார்கள். “The diaspora,” என்று அழைக்கப்படும் யூதர்கள் “சிதறடிக்கப்பட்ட” நிலையில் தங்கள் உறவினர் தூரமான இடங்களில் வாழ்ந்ததாகக் கூறுவார்கள்.¹ கானானில் வாழ்ந்த யூதர்கள் தங்கள் பொதுவான சமய பாரம்பரியத்தின் அடிப்படையில் தங்கள் உறவினரை தங்கள் சொந்த நாட்டிற்கு வரும்படி ஊக்குவித்திருக்கலாம். இன்றைய யூதர்கள் செய்தது போல, ரோம சாம்ராஜ்யத்தில் வாழ்ந்தவர்கள், சிதறடிக்கப்பட்டவர்கள் மறு படியும் கானான் தேசத்தில் குடியேற பொருளுதவி செய்திருக்கலாம். இவ்வாறு சிதறடிக்கப்பட்ட அநேக யூதர்கள் தங்களை சொந்தமென்று ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் யூதேயா நோக்கி பயணித்தார்கள். ஆனால் அவர்களுடன் இரண்டறக் கலந்து வாழ்வது என்பது சற்று கடினமாகவே காணப்பட்டது. அவர்கள் மொழி, பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவை உள்ளூர் மக்களிடமிருந்து வேறுபட்டே காணப்பட்டது. கிரேக்க மொழி பேசும் யூதர்களுக்கு அவர்களுடன் இசைந்து வாழ முடியவில்லை. ஒரே தேவன் என்ற தங்கள் விசுவாசத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டவர்களிடையேயும் இஸ்ரவேலில் இதே நிலைதான் காணப்பட்டது. எனவே ஷெலினிஸ்ட்கள், தங்களுக்கான வழியைத் தேடிக் கொண்டார்கள். தங்களுக்கென்று சொந்தமாக தேவாலயங்களைக் கட்டிக்கொண்டு, ஒருவருக்கொருவர் அருகாமையிலேயே வாழ்ந்தார்கள்.

யூதேயா சமுதாய மக்களின் மூலம் கிறிஸ்துவின் செய்தி பரவிய பொழுது, இயேசு தான் கிறிஸ்து என்றும் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்து, தேவனின் வலதுபாரசித்தில் வீற்றிருக்கிறார் என்ற சாட்சியை பெரும்பான்மையான ஹெலினிஸ்ட்டுகள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். தங்கள் பண்டைய பழக்க வழக்கங்களிலேயே சிக்கிக்கொண்ட, நிர்மாணிக்கப்பட்ட அவர்கள் இன மக்களை விட, கிறிஸ்தவர்களாக மாறிய கிறிஸ்தவர்களின் இழப்பு குறைவாகவே இருந்தது. பெந்தெகொஸ்தேயைப் பற்றிய முதல் பிரசங்கத்தைக் கேட்ட

சில ஆண்டுகளுக்குள், ஹெலினிஸ்ட்டுகள் திருச்சபையில் ஓர் கணிசமான எண்ணிக்கையுடையவர்களாகக் காணப்பட்டனர். யூதேயாவில் இரண்டாம் தர குடிமக்களாக தங்களை தகுதிப்படுத்திக் கொண்டார்கள். ஆனால் கிறிஸ்தவர்களிடையே தாங்கள் சமமாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். திருச்சபையில் தங்கள் விதவைகள் திட்டமாய் விசாரிக்கப் படவில்லை என்று ஷெலினிஸ்ட்டுகள் முறுமுறுத்தார்கள் என்பது ஆச்சரியப்படத்தக்கதொன்றல்ல. திருச்சபையும் அதை ஏற்றுக் கொண்டது. அதன் விளைவாக விசாரிக்கப்படாத காரியங்களை சீர் செய்து கொள்ள ஏழு பேரை நியமித்தனர் (அப். 6:5) ஸ்தேவானும் பிலிப்புவும் விசாரணைத்தலைவர்களானார்கள். இதை அப்போஸ்தலர் 6:8-7:60; 8:4-40ல் காண்கிறோம். அரசியல், மற்றும் சமையத்தலைவர்களாக நியமிக்கப்பட்ட யூதர்களுக்கு ஸ்தேவான் ஓர் இடி தாங்கியாக மாறினார். இயேசுவின் மீது இருந்த வைராக்கிய வாஞ்சையின் பயனாகத் தம் உயிரையே பணயம் வைத்தார். ஸ்தேவானின் மரணத்தினால் துன்புறுத்தல் முழு வீச்சில் செயல்பட்டதால் எருசலேமை விட்டு தப்பிச் சென்ற அகதிகளில் பிலிப்புவும் ஒருவர். அவர் வடக்கு நோக்கி பயணம் செய்து சமாரியாவில் சுவிசேஷகராகப் பணியாற்றினார். அடுத்து சபை அபிவிருத்தியடைந்து சமாரியாவில் கிறிஸ்தவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகியது (அப். 8:5-25).

சுவிசேஷத்தை ஹெலினிஸ்ட்டுகளும் சமாரியரும் ஏற்றுக் கொண்டபின் புறஜாதியாருக்கு மடை திறந்த வெள்ளம் போல் சுவிசேஷம் அவர்களுக்கும் பரவியது. கொர்நேலியுவின் மனம்திரும்புதல் ஓர் மைல் கல்லாகக் கருதப்பட்டது (அப். 10). ஆனால் கொர்நேலியு கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொண்ட செசரியா பட்டணம் கிறிஸ்தவரான புறஜாதியாரின் மைய ஸ்தலமாகக் காணப்படவில்லை. பிற கிறிஸ்தவர்கள் வடக்கிலும், மேற்கிலுமுள்ள ஃபொனீஷியரின் பட்டணங்களாகிய தீரு, சீதோனுக்கும், சீப்ரு என்னும் முக்கியமான தீவிற்கும் பரவிச்சென்றார்கள். ரோம ராஜ்ஜியத்தில் ஜனத்தொகை அதிகமாக உள்ள நகரங்களில் ஒன்றான அந்தியோகியாவில் வெகு விரைவில் சுவிசேஷமாகிய விதைவிதைக்கப்பட்டு வளர்ந்து பெருகியது. சீஷர்கள் அந்தியோகியாவில்தான் முதன்முறையாகக் கிறிஸ் தவர்கள் என அழைக்கப்பட்டார்கள் என்று (அப். 11:26) பரிசுத்த லூக்கா எழுதியுள்ளார். புறஜாதியரான சபைமக்கள் தலைசிறந்து விளங்கிய சபையாக அந்தியோகியா சபை காணப்பட்டது. அந்தியோகியாவிலிருந்து எதிர்பார்த்திராத பகுதிகளுக்கு சுவிசேஷம் பரவக் கூடும். பவுலின் சுவிசேஷ ஊழியப்பயணம் இப் பட்டணத்திலிருந்து தான் ஆரம்பமாகியது.

அதிவேகமான மாற்றமும், வளர்ச்சியும் பலவித தாக்கங்களைத்

தூண்டிவிட்டது. சபையை ஆட்டிப் படைத்த தலையான தர்க்கம் என்னவெனில், ஓர் கிறிஸ்தவனாக இருப்பது, ஒரு விதத்தில் அவன் யூதனாக மாறியிருக்கிறான இல்லையா என்ற கேள்விதான் எழும்பியது. பெரும்பான்மையான பழைமைவாதிகளான யூத கிறிஸ்தவர்கள், புற ஜாதிகளிலிருந்து கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் தங்கள் முற்பிதாக்களின் பாரம்பரிய பழக்க வழக்கங்களை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர். பவுல் அப்படிப்பட்ட போதனைகள் ஒன்றையும் போதிக்கவில்லை. கலாத்தியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் தன் போதனையில் உறுதியாக நின்றார். பவுல், பர்னபாவுடன் அந்தியோகியாவிலிருந்து எருசலேமுக்குச் சென்று இக்காரியத்தைப்பற்றி வெளிப்படையாக பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பயணம் செய்தார் (அப். 15:1, 2). எருசலேமிலுள்ள திருச்சபைத் தலைவர்களும், இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் இருப்பதை புறஜாதி கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்து கொள்வதை விரும்பவில்லை, ஆனால், யூதரல்லாதவர்களுடன் சுவிசேஷத்தை அறிந்து கொள்வதை, அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்ளும்வரை பவுல் ஓய்ந்திருக்கமாட்டார்.

எருசலேமில் சீலாவுடன் அக்கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டபின், வெகு விரைவில் தீமோத்தேயுவுடன் இணைந்து (அப். 16:1) கிரேக்க - ரோம மத்திய பகுதிகளுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார். ஆவியானவரின் வழிநடத்துதலின்படி இன்றைய துருக்கி வழியாகக் கடந்து சென்று ஆசியாமைனரில் மேற்குக் கடைக்கோடிவரை பயணம் சென்று பின் ஐரோப்பியாவிற்கு கப்பலேறினார் (அப். 16:10, 11).

பிந்தைய காலக்கட்டத்தில் பவுலும் அவருடைய சகாக்களும் கிரேக்க தேசமுழுவதிலும் சீஷர்களை ஆங்காங்கே ஊழியத்திற்கென கிரேக்கம், பிலிப்பி, தெசலோனிக்கேயா, பெரேயா, அத்தேனே மற்றும் கொரிந்து போன்ற பட்டணங்களில் விட்டுச் சென்றனர். இந்த அப்போஸ்தலர்கள் புறமதத்திலிருந்து புதிதாக இயேசுவை ஏற்றுக் கொண்டவர்களின் கரங்களில் இரட்சிப்பின் செய்தியையும், தேவனுடன் சமாதானமாவதைப்பற்றியும், இனி வரப்போகும் உலகத்தின் நித்திய வாழ்க்கையைப் பற்றியதான செய்திகளை இந்த அப்போஸ்தலர்கள் ஒப்படைத்துச் சென்றனர். தேவன் நாசரேத்தாரின் இயேசுவாக மனுக்கோலம் எடுத்து அவதரித்தார். யூதமதத்தலைவர்களுடன் ரோமர்கள் இணைந்து இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்தபின் இயேசு தேவனால் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டார். மனுக்குலம் இரட்சிப்படைவதற்கான தேவ திட்டத்தின் படி அவர் மரித்தார். அவராலேயன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்பில்லை (அப். 4:12) திருச்சபை என்பது இரட்சிக்கப்பட்டவர்களின் சரீரம். இயேசு கிறிஸ்துவின் ஓர் முன் மாதிரியான வாழ்க்கையை பின்பற்றி நடப்பவனே ஓர் கிறிஸ்தவன்.

தனிப்பட்ட நபரை இரட்சிப்பிற்குள் வழி நடத்தும் பணியை இரட்சிப்படைந்த தம்முடைய சபையின் மக்களின் கையில் ஒப்படைத்துச் சென்றிருந்தார்.

சுவிசேஷம் கொரிந்துவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது

சுவிசேஷம் கொரிந்து, எபேசு போன்ற மையப் பகுதிகளிலிருந்து கிரேக்க-ரோம ராஜ்யங்கள் முழுமைக்கும் பிரகாசிக்கப்படத் துவங்கியது. “இயந்திரத் தொழில் வல்லுனர்கள் கொரிந்துவில் குறைந்த அளவே வெறுக்கப்பட்டனர்”² என்று கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஷெரட்டோடஸ் குறிப்பிடுகிறார். ஆனாலும் இயந்திர ஏற்றுமதித்தொழிலில் கொரிந்து சிறந்து விளங்கியது. ஹெரோடோட்டஸ் ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஓர் புதுப்பொலிவுபெற்ற விதத்தில் கொரிந்துபட்டணம் மிகப்பெரிய வாணிபத்திற்கும், நிர்வாகத்திற்கும் ரோமர்களுக்கு முக்கிய ஆதாரமாக விளங்கியது. கொரிந்தும், எபேசும் ஏஜியன் கடல் வரை பரவியிருந்த தீவுக்கூட்டங்களால் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. வியாபா ரமும், போக்குவரத்தும் இரு பட்டணங்களுக்கிடையே அடிக்கடி நடைபெற்றது. இடைப்பட்ட தீவுகளில் ஓர் இரவு தங்கி செசரிய துறைமுகத்திலிருந்து, எபேசு துறைமுகத்தை அடைய இருநூறு மைல்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். கொரிந்து பட்டணத்தின் மையப் பகுதியை அடைய சென்சரியாவிலிருந்து நான்கு மைல்கள் கால்நடையாகச் செல்ல வேண்டும். 1 கொரிந்தியரில் இந்த இரண்டு வாணிப பட்டணங்களுக்கும் இடையே மிக நெருக்கமான உறவு இருந்தது என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

கொரிந்துவுக்கு பவுல் முதல்முதலாகச் சென்றது கி.பி. 49ம் ஆண்டு குளிர்காலத்தில் இருக்கலாம். பேதுரு பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று பிரசங்கம் செய்ததிலிருந்து ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டது (அப். 2) கிறிஸ்தவம் உலகளாவிய ஓர் மதமாக மாறிக் கொண்டிருந்த காலம் அது. வரலாற்று ஆவணங்கள் மூலம் இதை சம்பந்தப்படுத்திப் பார்க்கும் பொழுது பவுல் கொரிந்துவில் இருந்த காலம் மிகவும் துல்லியமாகக் காணப்படுகிறது. பவுல் அப்போஸ்தலன் கொரிந்துவை விட்டு வெளியேறிய சிறிது காலத்திற்கு முன் அகாயாவின் ஆளுநர் (கவர்னர்) முன் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அகாயா மாநிலத்தை கிரேக்கத்தின் தென் பகுதியிலிருந்து ரோம் பிரித்தெடுத்திருந்தது. அதன் (கவர்னர்) ஆளுநர் கல்லியோன். இவர் புரோ கான்சலர் அந்தஸ்தை உடையவர்.

ரோமப் புரோகான்சல் மிகவும் அதிகாரம் மிக்கவர். பொதுவாக முக்கியமான ரோமா குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராக அவர் இருப்பார். அவர் ஆற்றிய “புரோகான்சல்க்காக” பணியாற்றுவார். ரோம் குடியரசாக இருந்த காலத்தில் அந்நிய நாட்டு பிரதிநிதி தான்

பட்டணத்தின் தலைமை நிர்வாக அதிகாரியாகச் செயல்பட்டார். பின் ரோமும் அதைச் சேர்ந்த நாடுகளும் பேரரசர்களின் ஆளுகைக்குள் வந்த பொழுது, அதாவது அகஸ்டஸ்³ காலத்திலிருந்து, பேரரசன் தவறாமல் தன்னையே அந்நிய நாட்டுப் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுவான். அதாவது பண்டைய ரோம பரம்பரையை கடைப்பிடிக்க இவ்வாறு செயல்பட்டான். அகாயாவிலோ அல்லது பேரரசுக்குட்பட்ட வேறொரு மாகாணத்திலோ புரோகான்சலாக நியமிக்கப்படுபவர் ஓராண்டுகாலம் பதவியிலிருக்க ரோம செனட்டால் நியமிக்கப்படுவார். தன் பதவி காலத்தில் அவர் நிர்வாகம், நீதி, சட்டம் ஆகிய அதிகாரமுடையவராக செயல்படுவார். புரோகான்சல் எடுக்கும் முடிவு, ரோம் எடுக்கும் முடிவாகவே கருதப்படும்.

கல்லியோன், செர்கியு பவுல் (அப். 13:7; 18:12) ஆகிய இரண்டு புரோகான்சல் (அதிபதிகள்) பெயர்கள்தான் புதிய ஏற்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “பாலஸ்” என்ற பெயர் சற்று மாறுபட்ட சொற்றொடரில் கல்வெட்டுக்களிலும், இலக்கிய ஆவணங்களிலும், நிலைத்திருக்கிறது. தென்கிழக்கு ஆசியா மைனரில் உள்ள கல்வெட்டுக்களில் அந்தப் பெயர் காணப்படுகிறது. செர்கியு பவுல் ஓர் வலிமைக்க ரோம அதிகாரி. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அனைத்து மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார். ஆனால் பண்டை உலகின் ஆவணங்களிலிருந்து, செர்கியு பவுலை விட, கல்லியோனைப் பற்றிதான் தனிப்பட்ட தகவல்கள் அதிகமாய் காணப்படுகின்றன.⁴ அகாயா ஆளுநர் செனிகா என்ற புகழ்மிக்க ஸ்தாயிக் (விருப்பு வெறுப்பற்ற ஓர் ஞானி) தத்துவ மேதையின் சகோதரன் என்றும், நீரோ மன்னன் ஆட்சி காலத்தில் (கி.பி. 54-68) ஓர் குறுகிய காலத்தில் பேரரசைத் தன் அதிகாரத்தின் கீழ் நடத்தியவர் அவர். செனிகா எழுதிய நூல்களில் கல்லியோனைப் பற்றிய மேற்கோள்கள் காணப்படுகின்றது. கி.பி. 65ம் ஆண்டு தத்துவமேதை செனிகா நீரோவின் நன் மதிப்பை இழந்த பொழுது, அவரும் அவருடைய சகோதரன் கல்லியோனும் தற்கொலை செய்து கொள்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

முதலாம் நூற்றாண்டில் கிரேக்க உலகத்தில் உள்ள (ஹெலினிக் உலகம்) பிரசித்தி பெற்ற டெல்ஃபியில் நடைபெறும் முக்கிய நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்கும் காரியங்களை ஆவணப் படுத்துவது ஓர் பொதுவான நிகழ்வாகக் காணப்பட்டது. கொரிந்திய வளைகுடாவின் மேற்காக எழுபது மைல் தொலைவில் கொரிந்துவுக்கு வட மேற்குத் திசையில் டெல்ஃபி அமைந்துள்ளது. ஆண்டுகளில் பேரரசர் கிளாடியஸ் ஆட்சி காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட காலத்திற்கு அகாயாவில் கல்லியோன் புரோகான் சலாக இருந்தான் என்று அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் டெல்ஃபியில் 1900ம் ஆண்டு துவக்க காலத்தில் தோண்டி எடுத்த கல்வெட்டுத் துண்டுகளில் தேதியின் விவரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது (கி.பி. 41-54). அகாயாவுக்கு

கொரிந்து, ரோமர்களின் ஆட்சி பீடமாக இருந்ததால், கல்லியோன் கவர்னராக (ஆளுநர்) ஆட்சிபுரிந்த காலத்தை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் உறுதிப்படுத்த உதவியாக இருந்தது. கி.பி. 51ம் ஆண்டின் வசந்த காலத்தில் கல்லியோன் ஓராண்டு காலத்திற்கு புரோகான்சலாக நியமிக்கப்பட்டார். இதன் அடிப்படையில் பவுல் கொரிந்துப் பட்டணத்தைவிட்டு வெளியேறிய (அப். 18:18) இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு முன் கல்லியோன் கொரிந்துவுக்கு வந்ததாக தீர்மானிக்கலாம். இதனால், அப்போஸ்தலர் பவுல் கொரிந்துவில் இருந்த பொழுது கல்லியோன் அங்கு இருந்தார் என்பதை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றனர்.

பவுல் கொரிந்துவுக்கு வருமுன் அத்தேனே பட்டணத்தில் பலமாதங்கள் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தார். கல்வியில் பிரசித்திபெற்ற அந்த கிரேக்க ரோம பட்டணத்தில் குறைந்த எண்ணிக்கையுடையவர்களே விசுவாசத்திற்குள் வந்தார்கள் (அப். 17:34) சீலாவும், தீமோத்தேயுவும் இன்னும் மக்கதோனி யாவில்தான் இருந்தார்கள். பவுல் மிகவும் ஆவலோடு அவர்களுடன் சேர்ந்து கொள்ள விரும்பியும் அது கைகூடி வரவில்லை. தன்னுடைய உடன் சகாக்கள் வராததால், பவுல் தனிமையில் கொரிந்துவுக்குள் நுழைந்தார். இதனால் அவர் ஆவியில் உற்சாகமாகக் காணப்படவில்லை என்பதை குறிப்பிடுவதைக் காணலாம் (1 கொரி .2:3) அவர் தனிமையில் வேறு பயணம் செய்யும் எவரும் வழிகளில் பல இன்னல்களை சந்திக்க நேரிடும்.

அத்தேனே பட்டணத்திலிருந்து கொரிந்துவுக்குச் செல்வதற்கு இரண்டு வழிகளில் ஒன்றைத் தெரிந்தெடுக்கலாம். தரைமார்க்கமாக செல்ல வேண்டுமென்றால் ஐந்து நாட்கள் போலாகும். சாலைமார்க்கமாகச் செல்லும் பொழுது பலவித கடினமான மேடு, பள்ளமான பாதைகளைக் கடக்க வேண்டும். கடல் மார்க்கமாகப் பயணம் செய்தால் ஒரே நாளில் அங்கு சென்றடையலாம் ஆனால் அதிகப் பணம் செலவாகும். கால் நடையாக நீண்ட பயணம் செய்வது பவுல் அப்போஸ்தலனுக்கு பழக்கமான ஓர் காரியம். தரைமார்க்கமாக அவர் செல்ல வேண்டுமாயின் அத்தேனே பட்டணத்தின் மேற்கே உள்ள எல்யூசியை கடந்து செல்ல வேண்டும். உலகப் புகழ் பெற்ற தானியங்களின் தேவதையும், மற்றொரு தேவதையாகிய “கோர்” அல்லது “பெர்சியோன்”⁵ என்று அழைக்கப்படும் தேவதையின் தாயாகிய தெமித்தரின் கோயில் இந்த எல்யூசியில் உள்ளது. பேரரசர்களும், அரசர்களும் தாங்கள் பதவி ஏற்குமுன் பூஜை செய்ய அங்கு செல்லாதது ஓர் எல்யூசியின் மர்மம். அப்போஸ்தலர் தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்த பொழுது அவன் தனது இடது பக்கத்தில் சாலமி தீவைப் பார்க்க முடிந்தது. பவுல் அத்தேனேக்கு செல்வதற்கு ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் அத்தேனே, கிரேக்கத்தோடு

கூட்டுச்சேர்ந்து பாரசீகமன்னன் ஆகாஸ்வேரு படைகளுக்கு எதிராக போரிட்டது. இந்தப்போர் சாலமியை அதன் வடக்கேயுள்ள கண்டத்தை விட்டு பிரிக்கும் குறுகிய ஜலசந்தியில் நடந்தது. எதிரிப்படையின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தாலும் கிரேக்கர்கள் வெற்றி பெற்று தங்கள் தாய்நாட்டை விடுவித்தனர். இந்த வரலாற்று நிகழ்ச்சியை அவர்கள் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டார்கள்.

பின் பவுல் தெற்கு நோக்கி பயணம் செய்த பொழுது, அவரது வலது புறத்தில் மெகாரா பட்டணத்துடன் புகழ்மிக்க இரட்டை அக்ரோ போலிசையும் பார்த்திருக்க வேண்டும். பின் அந்நிலப்பரப்பு செங்குத்தான மலைப்பகுதியாகக் காணப்பட்டதால் அந்த மலைகளைத் தாண்டி, இரு பெரும் நிலப்பரப்புகளை இணைக்கும் குறுகிய நிலப்பரப்பின் வழியாக (பூசந்தி) கொரிந்துவை அடைந்தார். இவ்வாறு கொரிந்துவுக்கு கிழக்கிலுள்ள கெங்கிரேயா துறைமுகத்தை அடையுமுன், ஆச்சரியத்தில் மூழ்க வைக்கும் மிக அழகான இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டு அதிசயித்திருப்பார். பின் அவருடைய பயணம் கடலின் தேவதை கடவுள் என்று கருதப்படும் பொசைடனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ள இஸ்த்மியான் கேம்ஸ் (விளையாட்டு) பகுதியை அடைந்திருக்கும். இந்த இஸ்த்மியான் விளையாட்டு ஒலிம்பியன் விளையாட்டின் பண்டைய புகழைப் பெறவில்லை. ஆனால் ஒலிம்பியா, பிலெப்போனேசியாவிற்கு மேற்கே வெகு தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. அதற்கு நேர்மாறாக இஸ்த்மியா கிரேக்க மொழி பேசும் மக்கள் மத்தியில் அமைந்திருந்தது. வருடத்திற்கு இரு முறை நடைபெறும் விளையாட்டிற்கு மக்கள் கூட்டம் பெருந்திரளாகக் கூடும். இஸ்த்மியாவில் கோயில் கொண்டிருக்கும் பொசைடன் கோயிலை, பண்டைய பயணிகள் ஒலிம்பியாவில் கோயில் கொண்டிருக்கும் சூஸ் கடவுளின் சிறப்பு மிக்க தோற்றத்திற்கு ஒப்பிட்டுப் பேசுவர். பொசைடன் கோயிலுக்கு அருகே ஒரு சிறுகூட்ட பக்தர்கள் வணங்கும் பலேமோன் கோயிலும் இருந்தது. அப்போஸ்தலர் சென்ற இடமெங்கும் அவர் கண்ட விக்கிரக ஆராதனையைக் கண்டு வெறுப்படைந்திருக்க வேண்டும். அந்நாட்டின் மூலை முடுக்கு களிலெல்லாம் விக்கிரகங்கள் பின்னிப் பிணைந்து காணப்பட்டன.

பவுல் அறிந்திருந்த பட்டணம்

பொசைடன் கோயில் உள்ள இஸ்த்மியாவிலிருந்து பவுல் கொரிந்துவுக்கு சுட்டெரிக்கும் வெயிலில் பல மைல் தூரம் கால் நடையாக நடந்து சென்றார். கோடை கால வானம் நிர்மலமாகக் காணப்பட்டது. சூரியன், மூடி மறைக்கப்படாத தோலை பலமாகத் தாக்கியது. ஏஜியன் கடலையும் அதிரியாட்டிக் கடலையும் இணைக்கும் இணைப்பை கிரேக்கர்கள் மறுபடியும் கட்டி முடிக்கும் வரை ஓர் பட்டணம் அந்த பூசந்தியில் இருந்தது. “கொரிந்து” என்ற பெயர் கிரேக்க

மொழி பழக்கத்திற்கு வரும் காலத்திற்கு முந்தைய காலத்தில் பேசப்பட்ட மொழியின் அடிப்படையில் உருவானது என்று அது சான்றாக விளங்குகிறது. வியாபார வழித்தடங்கள் பூச்சந்தியை விரிவடையச் செய்ததால் அந்த பட்டணம் வியாபாரத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. புவியிலில் அதன் இருப்பிடம் கொரிந்துவுக்கு வலிமையையும் சேர்த்தது. வடக்கிலிருந்து தெற்காக தரைமார்க்கமான போக்குவரத்தும் இதன் வழியாகத்தான் செல்ல வேண்டும். கடல் வழிப்பயணமாக கிழக்கிலிருந்து மேற்கான போக்குவரத்தும், இதன் துறை முகங்களின் வழியாகத்தான் செயல்பட வேண்டும், கெங்கிரேயா இதன் கிழக்குப்பகுதி துறைமுகப்பட்டணமாக இருக்கும் நிலையில் லெக்கேயம் மேற்குப் பகுதியில் இருந்தது. பூச்சந்தியின் குறுகிய பகுதியில் கொரிந்துவுக்கு வடக்கே தரைவழிப்பாதை “டையோலாக்கோஸ்” என்று அழைக்கப்பட்ட தடுப்பு வேலிகளால் அடைக்கப்பட்டு அதன் கண்காணிப்பில் செயல்பட்டது. அதில் சரக்குக்கப்பல்களும், சிறு கப்பல்களும் நான்கு மைல் தூரத்திற்கு பயணிக்கப்பட்டது.

தாவீது, சாலொமோன் ஆகியோரின் சம காலத்தில் சுமார் கி.மு. ஆயிரம் ஆண்டுகளில் டோலிக் இனத்தவரின் படையெடுப்பிற்கு முன்னரே பண்டைய கொரிந்து பட்டணம் அங்கே இருந்திருக்கிறது. கிரேக்க கோயில்கள் கட்டப்பட்டிருந்த மூன்று விதமான கட்டடக் கலைதிறன்களின் வடிவமைப்பு அப்பட்டணத்தில் உள்ள கோயில்களில் தான் முதல், முதல் தோற்றுவிக்கப்பட்டன கிரேக்கர்களின் முதல் தரமான ஆதிக்க காலத்தின் தோற்றம் கொரிந்துவில்தான் துவங்கியது. மண்பாண்ட வர்த்தகர் மண்பாண்ட வியாபாரத்தில் மத்திய தரைக்கடல் நாடுகள் முழுவதிலும் தலை சிறந்து விளங்கினர். பவுல் கொரிந்து பட்டணத்திற்கு வருவதற்கும் ஐநூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் அத்தேனே பட்டணம் தீவிர ஜனநாயக நாடாகவும், கொரிந்துவில் கொடுங்கோலாட்சி அல்லது குழு ஆட்சியும் நடைபெற்றது. இரு நாடுகளும் பரம எதிரி நாடுகளாக இருந்தன. கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் கிரேக்கம் போர்க்கலையில் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்த பொழுது, கொரிந்து போரில் முக்கியகாரணியாகத் திகழ்ந்தது. பிலோப்போனீஷியன் யுத்தம் கொரிந்துவுக்கும், அதன் குடியேற்ற நாடுகளில் (காலணி) ஒன்றிற்கும் இடையே ஏற்பட்ட பிரச்சனையின் அடிப்படையில் தான் உருவானது. அத்தேனேயும், ஸ்பாட்ராவும் தங்களுடன் இணையக்கூடிய நாடுகளைச்சேர்த்த பொழுது, கொரிந்து ஸ்பார்ட்டாவின் முக்கிய நேசநாடாக செயல்பட்டது.

பவுல் கொரிந்துவுக்குச் செல்ல முற்பட்ட முன்னூறு ஆண்டுகளில் கிரேக்கக் கலாச்சாரத்திற்கு மிகச்சிறந்த பங்களிப்பை கொரிந்து அளித்ததால், கிரேக்கத்தின் புகழ் சற்று மங்கியே காணப்பட்டது.

பண்டைய நூலாசிரியர்கள் “செல்வச் செழிப்பு மிக்க கொரிந்து” என்று எழுதியிருந்தனர். பல நூற்றாண்டுகளாக கொரிந்து கட்டுகதைகளில் வரும் செல்வச்செழிப்பைப் பெற்று மகிழ்ந்தது. ஆனால் பவுல் அங்கு வந்த பொழுது வீதிகள், கடைகள், கோயில்கள் போன்றவை புதுப்பொலிவுடன் விளங்கின. ஓர் குழப்பமான சூழ்நிலைகளில் கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலத்தில் கிரேக்க தீபகற்பத்திற்குள் நுளைந்தது. தொடர்ச்சியான பல போர்களின் மூலம் ரோம், மாசிடோனியாவை தன்னோடு இணைத்துக் கொண்டு அதை தன் மாகாணமாக ஆட்சி புரிந்தது. ரோம் ஆக்கிரமிப்புக்கு கிரேக்கம் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது. தீபகற்பத்தின் தென்பகுதியில் கொரிந்து சுதந்தரமாக ஓர் கூட்டு இணைவைத்தன் தலைமையில் நிறுவியது. கொரிந்துவும் அதன் நேச நாடுகளும் ரோம் பெரும் படைக்கு முன் எதிர்த்து போரிட இயலவில்லை. கி.மு. 146ம் ஆண்டு ரோமப்படைத் தளபதி மம்மியஸ் அவர்களைத் தோற்கடித்தான். கொரிந்து, ரோமிற்கு எதிராகப் போரை நடத்திச் சென்றதால் அதற்குப் பாடம் கற்பிக்கும் வகையில் அப்பட்டணத்தை தரைமட்டமாக்கினான். புகழ் பெற்ற இஸ்த்துமியன் விளையாட்டு, அதற்கு அருகாமையில் மேற்கே உள்ள சிக்கியோன் பட்டணத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் மாத்திரம் தான் கொரிந்துவில் குடியிருந்தார்கள். கிரேக்க உலகில் பெருமை குறித்தும், தலைசிறந்து விளங்கிய கொரிந்து ரோமர்களால் குள்ள நரிகள், காட்டு நாய்கள் போன்ற காட்டு மிருகங்களின் குடியிருக்கும் வாசஸ்தலமாகவும், எரிந்து சாம்பலாகவும் அழிக்கப்பட்டது.

மிகவும் சிறந்து விளங்கிய, மதிப்பிற்குரிய ஜீலியஸ் சீசரின் தீர்மானிக்கப்பட்ட முயற்சியின் விளைவாக கொரிந்து மறுபடியும் மீட்சி பெற்றது. அந்த தீபகற்பத்தின் முக்கியத்துவத்தை சீசர் நன்கு அறிந்து கொண்டார். கி.மு. 44ல் தான் மரிப்பதற்குமுன் நிலமற்றவர்கள் அங்கு குடியேறவும், ரோமிலுள்ள சுதந்திரமான மக்கள் வட ஆப்பிரிக்காவில் சிதைவுற்ற கார்த்தேக் மற்றும் கொரிந்துவில் குடியேற்றங்களை அமைக்கவும் வழி வகைகளை ஏற்படுத்தினான். தீபகற்பத்தில் சிறந்து விளங்கிய கொரிந்து பட்டணம் புத்துயிர் பெற்று லத்தீன் மொழி பேசும் பட்டணமாக மாறியது. அதன் நிறுவனங்கள், அரசாங்க அமைப்பு முறை, வரிவிதிப்பு மற்றும் சமயம் போன்றவை ரோமர்களின் பாணியில் அமைந்தது. முதலாம் நூற்றாண்டிலிருந்து அகழ் வாராய்ச்சியாளர்கள் தோண்டி எடுத்த கல் வெட்டுக்களில் அதிசயிக்கத்தக்க வகையில் லத்தீன் மொழி பயன்படுத்தப் பட்டிருந்தது.⁶ பவுல் அப்பட்டணத்தில் நடந்து திரிந்த பொழுது தெருவில் கூவி விற்பவர்களும் உள்ளூர் வாசிகளும் லத்தீன் மொழியையே பயன்படுத்தினர். கிரேக்க நாடுகளின் வீதிகளில் ரோமின் அரசாங்க மொழியாகிய லத்தீன் மொழி பேசுவதைக் கேட்பது

பவுலுக்கு ஓர் புது அனுபவமல்ல. புதிய ஏற்பாட்டில் பிலிப்பி பட்டணம் ஒன்று தான் குறிப்பிட்டு கூறப்பட்டுள்ள குடியேற்ற அந்தஸ்தைப் பெற்ற பட்டணமாகக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது (அப். 16:12) லீஸ்திராவைப் போல் பிசிதியா அந்தியோகியாவுக்கு அருகாமையில் உள்ள ஒரு (காலணி) குடியேற்ற நாடு. இப்படிப்பட்ட பட்டணங்களில் பொதுவாக மக்கள் லத்தீன் மொழியையே பேசி வந்தனர்.

இவ்வாறு பவுல் கொரிந்து பட்டணத்திற்குச் சென்ற பொழுது அது புதுப்பொலிவுடன் காணப்பட்டது. ஆனால் ரோமர் ஆட்சிக்குட்பட்ட அகாயாவின் அதன் சிறப்புத்தன்மை மேலோங்கி வளரத் தொடங்கி விட்டது. அருகாமையிலுள்ள தென்கிழக்கிலுள்ள ஓர் எதிரி நாடாக விளங்கிய அத்தேனே கல்வி கேள்விகளில் ஓர் சிறந்த மையமாக தொடர்ந்து விளங்கியது. அத்தேனே ஓர் வரலாற்று சிறப்புமிக்க நாடாகக் காணப்பட்டாலும், அரசியலிலும், பொருளாதாரத்திலும் அத்தேனே கொரிந்துவுக்கு இணையாகாது.

கொரிந்துவிலும், பிற கிரேக்க - ரோமப் பட்டணங்களிலுள்ள மக்கள் தொகையை கணக்கெடுக்கும் விஷயம் மிகவும் சிக்கலான ஓர் காரியம். கல்வியில் சிறந்து விளங்கிய கல்வியாளர்கள் மிகவும் மாறுபட்ட கணக்கெடுப்பையே கூறுகிறார்கள், குத்துமதிப்பான தரவுகளின்படி கொரிந்தையும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளாகிய (“த கொரிந்தியா”) சில பகுதிகளைச் சேர்த்து கணக்கெடுக்கும் பொழுது 100,000ம் மற்றும் 125,000ம் இடையே என்றும் மதிப்பிடப்பட்டது.⁷

வியாபாரிகள், நிலக்கிழார்கள், அரசு அலுவலகர் போன்றோர் கொரிந்துவில் செல்வந்தரான குடி மக்களாகக் கருதப்பட்டனர். இது தவிர கணக்கற்ற கடைநிலைத் தொழிலாளிகள், அடிமைகள், பல ஊர்களுக்கு சென்று வரும் ஆசிரியர்கள், பொறுப்பான ஓர் வாழ்க்கை வாழாத நாடோடிகளாகவே சிலர் வாழ்ந்து வந்தனர்.

தங்கள் வயிற்றுப் பசியைப் போக்கிக் கொள்ள சிலமணி நேரம் வேலை வேண்டும் என்று கெஞ்சித் திரிவதைவிட ரோம உலகில் அடிமைகளாக வாழ்ந்து வருவதே பலவிதங்களில் சிறந்ததாகக் காணப்படுகிறது கொரிந்துவில் பெரும்பான்மையான மக்கள் அடிமைகளாகவே வாழ்ந்துவந்தனர். அடிமைத்தன செயல்பாடு கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஓர் அருவருக்கத்தக்க செயலாகக் காணப் பட்டது. அடிமைகள் திருமணம் செய்து கொள்வது சட்ட விரோதமான காரியம். ஓர் அடிமை நீதிமன்றத்தில் தனக்காக வாதாடினால் பொதுவாக அவன் சித்திரவதைக்கு உள்ளாவான். பெண் அடிமைகள், வயது வந்த பிள்ளைகள், வளர் இளம் பிள்ளைகள், அனைவரும் எல்லா வகைகளும் அவர்களின் எஜமானர்களின் சொத்தாகக் கருதப்பட்டார்கள். கல்வி கற்று வீட்டுப்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் அடிமைகளின் வாழ்க்கை சற்று சகிக்கக் கூடியதாகக் காணப்பட்டது. மற்றவர்கள் சுரங்கங்களிலும், ஆலைகளிலும் தங்கள் வாழ்க்கை வீணடித்து விரைவிலேயே

இளமையில் மரணத்தைச் சந்தித்தனர். அவர்களுக்கு பதிலாக வேறு அடிமைகளை பணியமர்த்துவது பணத்தை சம்பாதிக்கும் வியாபாரத்தில் ஓர் பகுதியாகக் காணப்பட்டது.

செல்வச்செழிப்பையும், வறுமையின் கடுமையான தாக்கத்தையும் பவுல் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கக் கூடும். காட்டு நாய்கள் சந்து, பொந்துகளிலெல்லாம் அலைந்து திரிந்தன. சந்தைகளில் தங்களின் உற்பத்திப் பொருட்களை வண்டிகளில் ஏற்றிக் கொண்டு, விவசாயிகள் தங்களுக்கு லாபம் தரும் கடைகளுக்காக அலைந்து திரிந்தனர். மண்பாண்டங்கள், காலணிகள், மற்றும் உணவுப்பண்டங்களை வியாபாரிகள் காட்சிப்படுத்தியிருந்தனர். பளிங்குக் கற்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள புகழ் பெற்ற பைரீன் ஊற்றிலிருந்து ஜாடிகளில் தண்ணீரை எடுத்து பெண்கள் தங்கள் தலைகளில் சுமந்து கொண்டு போக்கும், வரத்துமாக இருந்தார்கள். நம்பிக்கையற்ற நிலையில் பிச்சைக் காரர்கள் அப்பத்துணிக்கைகளைத் தேடி அலைந்து திரிந்த இப்புதுமாதிரியான காட்சிகளும், சத்தங்களும் பவுலின் உணர்வுகளில் அலைமோதிக் கொண்டிருந்தன. இப்படிப்பட்ட பலதரப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்திற்கு கிறிஸ்துவை அறிவிக்க பவுல் அங்கு வந்திருந்தார்.

புவியியல் ரீதியாக கொரிந்து வாணிபத்திற்கு மாத்திரம் சிறந்த இடத்தில் இருப்பதோடு மட்டுமல்லாது அதைச்சுற்றி அமைந்துள்ள சமவெளிப் பிரதேசங்கள் பலவிதமான, அமோக விளைச்சலைக் கொடுக்கக் கூடிய விவசாய நிலங்களை உடையதாகவும் காணப்பட்டது. அப்பகுதி அநேக நீரூற்றுக்களைக் கொண்டதாகவும் இருந்தது. அந்த பட்டணத்தின் விவசாயம் “கரண்ட் பெரீஸ்” (உலர்ந்த திராட்சை) என்னும் முக்கிய பயிரின் பெயரை ஆங்கில மொழியில் தன் அடிச்சுவட்டைப் பதித்துள்ளது. பொதுவாக அதை “கொரிந்தின் திராட்சை” என்று அழைக்கப்பட்டது.

கொரிந்து பட்டணம் ஓர் தாழ்வான சரிவுப்பகுதியில் அமைந்திருப்பதுடன் மேல் நோக்கி ஓர் பெரிய மலையை நோக்கி செல்லும் வழித்தடத்தைப் பெற்றிருந்தது. அத்தேனையும், இதர நகரங்கள் ஒவ்வொன்றும்; “high city,” “அக்ரோபோலிஸ்” என்னும் கோட்டை கொத்தளங்களையும் உடையவையாகக் காணப்பட்டதால் தங்களை தாக்க வரும் எதிரிகளை இறுதி முயற்சியாக துணிவுடன் போரிடமுடியும். கொரிந்து பட்டணத்திலும் “அக்ரோகொரிந்” என்னும் “high Corinth,” அரண் இருந்தது. ஆனால் கொரிந்து பட்டணத்திலிருந்து மலைகள் வெகுதூரத்தி லிருந்ததினாலும், அதன் விஸ்தாரத்தினாலும், எதிரிகளிடமிருந்து தங்களை, குறைந்த அளவிலேயே பாதுகாத்துக்கொள்ள முடிந்தது. மலை ஓர் வியாபாரச் சின்னமாகக் காணப்பட்டதே தவிர பண்டத்தைப் பாதுகாக்க அதிகமாக பயன்படவில்லை.

கொரிந்துவில் காணப்பட்ட சமயங்கள்

பவுல் கொரிந்துவுக்கு வந்த பொழுது பண்டைய புறமதஸ்தர்களின் பக்தி அனுஷ்டானங்கள் முற்றிலும் அறிந்த நிலையில் காணப்பட்டது. மேற்கூறிய பக்திமுறைகள் செயல்பட்டன என்ற கூற்றிற்கு எதிர்மாறாக முதல் நூற்றாண்டின் அகழ்வாராய்ச்சிகளும் அல்லது இலக்கிய ஆவணங்களும் புறமதங்கள் குறைவுபடத் துவங்கும் நிலையில் உள்ள மதம் என்றும், ஓர் தட்டுத்தட்டினால் சுயமாகவே அழிந்து, அந்த இடத்தை கிறிஸ்தவ சமயம் நிரப்பும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஓர் சமயம் உயிர்ப்புள்ளது அக இருக்கிறது என்பதற்கு கோயில்கள் கட்டப்படுவதை சுட்டிக்காட்டுவது ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத ஓர் கருத்தாகும். கட்டடம் கட்டுவதற்கான செலவீனங்களை ஏற்றுக்கொள்வது பண்டைய சமயப் பழக்க வழக்கங்கள் மீது அவர்களுக்கு இருந்த நன்மதிப்பை மாத்திரம் வெளிக்காட்டுகிறது. தெய்வங்களுக்கு கோயில்கள் கட்டுவது முதலாம் நூற்றாண்டில் கிரேக்க உலகில் குறிப்பாக கொரிந்துவில் செழித்தோங்கியிருந்தது. பூஜாரிகள் தங்கள் கடமைகளைச் செய்தனர். தேவர்களின் ஆசியைப்பெற பல பூஜைகள் செய்த பின்னரே விளை யாட்டுக்களும், பொது திருவிழாக்களும் நடத்தப்பட்டன. பிராணிகளைக் கொன்று பலி செலுத்தப்பட்டது. கொரிந்துவில் ரோம, கிரேக்க தேவர்கள் இனம் கண்டு கொள்ள முடியாத நிலையில் இரண்டறக்கலந்திருந்தன. ஆனால் செல்வந்தராக உள்ள குடும்பங்களில் உள்ள பள்ளிப்பிள்ளைகள் கிரேக்க, ரோம தெய்வங்களின் புராணக்கதைகளை நன்கு கற்றிருந்தனர்.

பவுல் கொரிந்து பட்டணத்தின் முக்கிய பகுதிகளுக்குக் கடந்து சென்ற பொழுது, சற்று மேடான ஓர் பகுதியில் சற்று கவனத்திற்குரிய கவர்ச்சிகரமான ஓர் கோயிலைப் பார்த்திருக்கக்கூடும். அதன் தூண்கள் உள்ளூரில் காணப்படும் நுண் துளைகளைக் கொண்ட ஒரே கல்லினால் வழக்கத்திற்கு மாறான விதத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. கொரிந்தியாவில் பளிங்கு கற்கள் இல்லை. அக்கோயில் டோரிக் கட்டடக்கலை பாணியில் அதன் தூண்கள் அதன் மேலுள்ள கனமாக கல்லைத் தாங்கும் வகையில் குள்ளமாகவும், பருமனாகவும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. பட்டணம் மம்மியசால் தரைமட்டமாக்கப்பட்டபின் கிடைத்த எஞ்சிய பகுதிகள், பவுலின் காலத்திலும் கூட அக்கோயில் பண்டைய எஞ்சிய சின்னமாக விளங்கியது, இன்று அக்கோயில் கிரேக்கத்தில் உள்ள பண்டைய கோயிலாக காட்சியளிக்கிறது. அக்கோயில் கிரேக்கர்களால் அப்பல்லோவைக் கணப்படுத்தும் வகையில் கட்டப்பட்டது என்று தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒன்றே என்று கூறுவதே சிறந்தது. ஆனால் அப்பல்லோ தெய்வம் அவர்களுக்குள் ஓர் உள் உணர்வை ஏற்படுத்தியதால் கட்டப்பட்டதா என்பது தெளிவுறத் தெரியவில்லை.

ரோமர்களும், கிரேக்கர்களும் அப்பொல்லோவை வழிபட்டதால் அங்கு வாழ்ந்த ரோம பிரஜைகள் தேவவாக்கு அருளும், யாழ் கடவுளான அப்பல்லோவுக்கு சேவை செய்ய பூஜாரிகளை நியமித்து, அங்கு குடியேறிய ரோமர்கள் தொடர்ந்து பலிகளைச் செலுத்தியிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

அன்புத் தேவதையாகிய அஃரோடைட்டை வணங்கும் பழக்கம் கொரிந்துவில் தொன்று தொட்டு நிலைத்திருந்தது. இத்தேவதை சைப்ரஸின் கடற்கரையில் ஒதுங்கிய கடல்நுரைகளிலிருந்து தோன்றியது என்று பண்டைய கிழக்கத்திய தொடர்புடையவர்க ளால் கருதப்பட்டது. இத்தேவதையின் வழிபாடு சைப்ரஸிலும், பிலெப்போனேஸியசுக்கு தென் கோடிக்கரையில் உள்ள சைத்தெரா தீவிலும் மிகவும் பிரபலமாகக் காணப்பட்டது. பவுல் கொரிந்துவுக்கு வருவதற்கு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே இத்தேவதையை வணங்கும் பழக்கம் சைத்தெரா தீவினரால் கிரேக்கத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கிரேக்கப் புராணக்கதைகள் அத்தேவதை அஃப்ரோடைட், கடவுளின் வழித்தோன்றலாக இருக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஃப்பொனீசிய-கானானிய அஸ்தார்த்தும் (பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் “அஸ்த்தரோத்”)வரலாற்றின் அடிப்படையிலும், கலாச்சார அடிப்படையிலும் தொடர்புடையது என்பது தெளிவுறக் காணப்படுகிறது. தேவதாசிகள் நிலவளத்திற்கு காரணமாகக் கருதப் படுவது கானானியரின் மூடபக்தியாகும். கிரேக்க பட்டணத்தில் இப்பழக்கம் ஒரு விதத்திலும் பரவாத நிலையில் சில பகுதிகளில் தூய்மைமிக்க தேவதாசிகள் அஃரோடைட்டுடன் சம்பந்தப்படுத்திக் காட்டப்படுகின்றனர். கிறிஸ்து பிறப்பிற்கு முன்பு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கிரேக்க புவியியல் ஆராய்ச்சியாளர் ஸ்ட்ராபோ, கொரிந்துவில் மறுசீரமைக்கப்பட்ட கொரிந்தை பார்வையிட்டார். “அஃப்ரோடைட் கோயில் மிகவும் செருமைமிக்கதாகக் காணப்பட்டது. ஆயிரத் திற்கு அதிகமான கோயில் அடிமைகளையும், தேவதைக்கு அர்ப்பணித்துக் கொண்ட ஆண், பெண் இருபாலாரானவரிலும் தேவதாசர்களும், தேவதாசி களையும் உடையதாகச் சிறந்து விளங்கியது”⁸ என்று ஸ்ட்ராபோ எழுதினார். அஃப்ரோடைட்டின், மீதுள்ள பக்தியும் தேவதாசிகளும் பட்டணத்தின் செழிப்பிற்குக் காரணமாகக் கருதப்பட்டனர் என்பது ஸ்ட்ராபோவின் விளக்கம்.

பவுல் கொரிந்துவிற்கு வந்த காலத்தில், ஸ்ராபோடின் கோட்பாட்டின் படியே, தேவதாசிகளின் வழிபாடு மிகத்தீவிரமாக காணப்பட்டது என்பதை விளக்கவுரையாளர்கள் மேற்கோள் காட்டினர். இப்படிப்பட்ட விளக்கங்கள் 1 கொரிந்தியரை வாசிப் பவர்களுக்கு, முக்கியமாக விபச்சாரத்தைப் பற்றி பவுல் எழுதியுள்ள பகுதிகளை வாசிப்பவர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

எனினும் ஸ்ட்ராபோவின் இந்த விளக்கம் மறுபடியும் கட்டி எழுப்பப்பட்ட ரோமானிய கொரிந்துவுக்கு பொருந்துமா என்றும் தீவிரமாக சந்தேகப்படவும் காரணங்கள் இருக்கிறது. ஜெரோம் மர்ஃபி கானாரின் கணிப்பு சிறந்த கல்வியாளர்களால் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டது:

ஸ்ட்ராபோ இங்கு தங்கியிருந்த காலக்கட்டம் கி.மு 146க்கும் முன் நடந்தவற்றையே குறிப்பிடுகிறார் என்று தெள்ளத்தெளிவாகக் காணப்படுகிறது [ரோமர்களால் கொரிந்து அழிக்கப் படுவதற்குமுன் என்பது தெளிவு] கி.மு. 29ம் ஆண்டில் அவர் அங்கு வந்த பொழுது புதிதாக தீர்மானிக்கப்பட்ட ரோம குடியேற்ற காலனிகளில் நடந்த நிகழ்வுகள் அவை அல்ல.⁹

கி.மு. 146ம் ஆண்டிற்கு முன்னர் கூட ஸ்ட்ராபோ கணித்துக்கூறும் கொரிந்துவில் ஆயிரம் தேவதாசிகளின் வணக்கத்தை, மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற வரலாற்று அறிஞர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஸ்ட்ராபோதான் கேள்விப்பட்டதையும், தற்கால எழுத்தாளர்கள் போல பண்டைய எழுத்தாளர்களும் உணர்ச்சிவசப்படத்தக்க பாலியல் காரியங்களைச் சார்ந் திருந்ததையும் கருத்திற் கொண்டு எழுதியுள்ளார் என்று கூறு கின்றனர். தேவதாசிகள் தங்கள் பயன்பாடுகளைச் செயல்படுத்திய அஃப்ரோடைட் கோயில் அக்ரோ கொரிந்துவில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதப்பட்டது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட கோயில் இருந்ததற்கான மிக குறைவான ஆதாரங்கள் மாத்திரம் தான் காணமுடிகிறது என்று அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஆயிரம் தேவதாசிகள் வாழக்கூடிய அளவிற்கு பெரிய கோயில்கள் அங்கு இல்லை.

ஆனால், பவுல் அப்படிப்பட்ட தேவதாசிகளின் வணக்கம் தான் முதலில் அப்பட்டணத்திற்கு வந்த பொழுது காணப்பட்டது என்று கூறுவது இக்குழப்பத்தை மீண்டும் அதிகரிக்கச் செய்கிறது. அஃப்ரோடைட்டிற்கு இணையான ரோமதேவதை வீனஸ். பவுல் சென்ற கொரிந்து ஓர் ரோமப்பட்டணம். ஜூலியஸ் வம்சத்தினர், ஜூலியஸ் சீசர் வம்சம்கூட தங்களுடைய வம்சாவழியை வீனாய் தேவதை யிலிருந்து தோன்றியதாகக் கணக்கிடுகின்றனர். வீனஸ் தேவதையின் இரத்தம் தங்களின் இரத்த நாளங்களில் ஓடுவதாகக் கூறுகின்றனர். தேவதாசிகள் வீனஸ் கோயிலுக்கு வரும் வாடிக்கையாளர்களை, கோயில் எல்லைக்குள் மகிழ்விப்பது என்பது ராஜ பரம்பரையினருக்கு மிகவும் அவதூறான காரியமாக இருந்திருக்கும். இது நடக்கத்தக்க ஓர் காரியம் அல்ல.

கொரிந்து சிற்றின்பத்தை நுகர்ந்து இன்பமடைவதில், அதாவது விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுவது தூய்மையானதே என்று எண்ணுவதில் பெயர் பெற்று விளங்கியது. இந்த சூழ்நிலையை விமர்சிக்கும் வண்ணம் ஸ்ட்ராபோ ஓர் பழ மொழியை எழுதியுள்ளார். “கொரிந்து பயணத்தை

எல்லோரும் மேற்கொள்ள முடியாது.”¹⁰ போக்கும், வரத்துமாயிருக்கும் கப்பல் மாலுமிகள், வியாபாரிகள் சிற்றின் பங்களில் நிறைந்து இத்தொழிலில் பங்கேற்றனர். கிரேக்க மொழி பேசும் பெரு நகரங்களில் நடப்பதைவிட பாலியல் சிற்றின்ப வெறியுடன் கூடிய களியாட்டுக்கள் பெருமளவில் நிகழ்ந்தது. எங்கும் விபச்சாரம் தலை விரித்தாடியது. ஓரினச்சேர்க்கையிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். அதே சமயம் அதை வெறுத்தவர்களும் உண்டு. மனித வாழ்க்கை மிகவும் அடிமட்ட நிலையில் காணப்பட்டது. பொதுவாக சிசு கருக்கலைப்பும் நிகழ்ந்தது. அப்படியே குழந்தை பிறந்தாலும் அவை பஞ்ச பூதங்களினால் அழிவைச் சந்தித்தன. புறமதஸ்தரின் இந்த ஒழுக்கக்கேடான வாழ்க்கையை எள்ளி நகையாட யூத ரபிகளுக்கு இவை சிறந்த காரணிகளாகத் திகழ்ந்தன.

பிற கிரேக்கப்பட்டணங்களில் காணப்படுவது போல கொரிந்துவிலும் எண்ணற்ற தெய்வங்கள் இருந்தன. அப்பொல்லோ, அஃப்ரோடைட்/வீனஸ் போன்ற தெய்வங்கள், தவிர நிம்ஃப்ஸ் (வன-மலை-நதி தேவதை) சாட்டைர்ஸ் போன்ற சிறு தெய்வங்களும் ஒவ்வொரு நீரூற்றுகளிலும், மரங்கள் அடர்ந்த சோலைகளிலும் காணலாம். பவுல் கொரிந்துவின் பொது மன்றங்களின் வழியாக நடந்து வரும் பொழுது, ஒலிம்பிய கடவுளின் சிலைகளையும், கோயில்களையும் கடந்து வருவதுடன் தாங்கள் பக்தியுடன் வணங்கும் வீரர்களின் சிலைகளையும் கலைநயத்துடன் வடிவமைக்கப்பட்ட கடவுள்கள், தேவதைகள் நிம்ஸ், சாட்டைர்ஸ் போன்ற சிலைகள் ஒழுக்கக்கேடான நிலையில் காட்சியளித்த சிலைகளை கடந்து வந்திருக்கக்கூடும்.

அஸ்க்லிபியஸ், டெமட்டஸ் போன்ற தெய்வங்களையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். ரோமப் பொது மன்றத்தின் மேற்குப் புறநகர் கோட்டைச்சுவர் தோண்டப்பட்ட பொழுது, சுகம் அளிக்கும் தெய்வமாகக் கருதப்படும் அஸ்க்லிபியஸ் கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கோயில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சுகமளிக்க சக்திவாய்ந்த முக்கிய தெய்வத்தின் கோயில் கொண்ட மையமாக கொரிந்து விளங்கியது. கிழக்கு பிலொப்போனியஸ் பகுதியில் உள்ள எப்பிசரஸ் (Epidaurus)¹¹ பகுதிக்கும், சுகமளிக்கும் மையமாகக் கருதப்பட்ட கோஸ் தீவிற்கும், ஆசியாவில் உள்ள பெர்கமுவுக்கும் யாத்திரீகர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து குவிந்தனர். கிரேக்கப் பகுதியில் புதிதாக கோயில் கொண்ட உறவின் முறையுள்ள அஸ்க்லிபியஸ் கிரேக்கரின் புகழ் மிக்க தெய்வமாகக் கருதப்பட்டது. கொரிந்துவில் அஸ்க்லிபியஸ் கோயில் இருந்த பகுதியில் புதைந்து கிடந்த தெய்வத்தை மண்ணினால் செய்த உடல் பகுதி ஒன்றை அகழ் வாராய்ச்சியாளர்கள் கண்டு பிடித்தனர்.

ஓர் குறிப்பிட்ட வியாதியிலிருந்து குணமளிக்க வேண்டும் என்று அந்தக் கடவுளிடம் ஞாபகப்படுத்தி விண்ணப்பிக்கும் நோக்கத்துடன் இருக்கலாம் அல்லது அத்தெய்வத்தின் மூலம் தான் பெற்ற சுகத்திற்கு

நன்றிக்கடன் செலுத்தும் நோக்கத்துடனும் அச் சிலையை அங்கு நிர்மாணித்திருக்க சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. பவுல் கொரிந்துவுக்கு வந்த பொழுது மக்கள் அடிக்கடி வந்து போகும் கோயிலாக அது இருந்தது.

கொரிந்துவிலும், அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் வணங்கப்பட்ட தெய்வங்களை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் பொழுது புதிய தெய்வங்களாகவே காணப்பட்டன. கிழக்கிலிருந்து பரவிய புராணங்களின் மீது பக்தி பரவிக்கிடந்தது. ஆசியா மைனரில் அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் எஜமானி சிபெல்லையும், அவருடைய இளம் கணவன் அதோனிலின் ஓவியங்கள் பலவற்றைக் கண்டுபிடித்தனர். கெங்கிரேயாவில் பண்டைய எகிப்திய தெய்வமான இஸிஸ்ஸை வணங்கும் மையமாக சிறப்புற்று விளங்கியது. சிபெல்லும், இஸிசும் முற்றிலும் கிரேக்கத்தின், புதிரான சடங்காச்சார முறைகளையும், பிற பரம்பரை பழக்கவழக்கங்களையும் பவுலின் காலத்தில் கடைப்பிடித்தனர்.

ரோமக் கொரிந்துவின் மற்றுமொரு சமயத்தின் தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்கதாகக் காணப்பட்டது. அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் கொரிந்துவின் பொது மன்றத்திற்கருகில் ஓர் மேடையின் மீது கட்டப்பட்டிருந்த ஓர் பெரிய கோயிலின் அஸ்திபாரத்தையும், சில கட்டுமானப் பொருட்களையும் தோண்டி எடுத்தனர். இப்படிப்பட்ட முறையில் கிரேக்க கோயில்கள் அல்ல, ரோமக்கோயில்கள் தான் கட்டப்பட்டிருக்கும். கொரிந்துவில் பேரரசர்களை வணங்கும் விதத்தில் தான் அந்த கோயில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதே அந்த கோயிலைப் பற்றியதான உண்மையான விளக்கம். அகஸ்டசின் காலம் சென்ற மனைவியும், டைபீரியஸின் தாயாருமான லிவியாவின் ஞாபகார்த்த சின்னமாக அது கட்டப் பட்டிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. பவுல் அப்போஸ்தலர் காலத்தில் கொரிந்துவில் பேரரசர்களை வணங்குவது; அதாவது பேரரசர்களின் இராஜ குடும்பத்தில் பிறந்து, இறந்தவர்களை வணங்குவது என்று மக்களிடையே இரண்டாக்கலந்திருந்தது. இவ்வாறு இந்தப்பழக்கம் முன்னோர்களை வணங்குவதற்கு ஒப்பாகக் கருதப் பட்டது. ஆனால் ரோம செனட்டினால் அங்கீகரிக்கப் பட்ட தெய்வங்கள்தான் வணங்குவதற்கு தகுதி யானவை. முதலாம் நூற்றாண்டில் கலிகுல்லா, நீரோ போன்ற பைத்தியக்காரர்கள் தாங்கள் உயிருடன் வாழ்ந்த பொழுதே தங்களையே தெய்வங்களாக அறிவித்தார்கள். பவுல் அங்கிருந்த காலத்தில் ரோமர்களால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட மக்களை அடக்கி கட்டுபாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்கும், பேரரசர்களை வணங்குவதற்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை. பிற சமய அமைப்புகளைப் போலவே, பேரரசர் வணக்கத்திற்கும், எந்த விதமான செல்வாக்கும் இல்லாத மக்கள் கட்டாயப்படுத்தப் படுகிறார்கள் என்று விளக்கம் அளிக்கிறது.

பல நூற்றாண்டுகளாக செழுமைமிக்கதான, பல தரப்பட்ட சமயங்களின் அமைப்புகள் வலிமையுடன் செயல்பட்டதை பவுல் கொரிந்துவில் கண்டிருக்கக் கூடும். உள்ளூர் மக்கள் வணங்கும் தெய்வங்கள் அனைத்தும் வணக்கத்திற்கு தகுதியற்ற விக்கிரகங் களே என்பது தான். பவுல் அப்போஸ்தலன் கூறிய செய்தி. பழைய ஏற்பாட்டில் மோசே மூலமாகவும், தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாகவும் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு உண்மையான ஒரே தேவன் தம்மை வெளிப் படுத்தினார். பின் புதிய ஏற்பாட்டில் சர்வலோக மக்களுக்கும் சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவன் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். விக்கிரக ஆராதனைக்காரர்களுக்கு ஜீவனுள்ள தேவனைப் பற்றி போதிப்பது மிகவும் கடினமான காரியம்.

கொரிந்துவில் ஓர் கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தை உருவாக்குதல்

பவுல் அப்போஸ்தலன் கொரிந்துவுக்கு வந்து சேர்ந்தவுடன், பட்டணத்தின் வீதிகளின் வழியாக நடந்து சென்று தன் வழிகளை அறிந்து கொள்வது என்பது அவசியமான காரியமாக காணப்பட்டது. யூத சமுதாயத்தினர் வாழ்ந்த பகுதியைக் காண முற்பட்டார். ரோமர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பெரும் பான்மையான முக்கிய பகுதிகளில் யூதர்கள் வசித்து வந்தனர். அவர்களில் சிலர் அடிமைகளாகவும், ஏழ்மைநிலையில் உள்ள சுதந்திர புருஷர்களாகவும் காணப்பட்டனர். ஆனால் அநேகர் வியா பாரிகளாகவும், வங்கியாளர்களாகவும் காணப்பட்டனர். அவர்களின் தேவாலயங்களுக்கு அருகில் தற்செயலாக அப்பகுதிக்கு பயணித்து வரும் எந்த நாட்டுப் புறத்தவரும் தங்குவதற்காக தேவாலயத்துடன் இணைந்து காணப்படும் சில, சிறிய அறைகள் இருந்தன. யூத சடங்காச்சார முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட உணவுகளைக் காண்பது அரிது. இப்படிப்பட்ட அறை ஒன்றைத்தான், அப்போஸ்தலர் பயன்படுத்தியிருப்பார்.

கொரிந்துவிலுள்ள அகழ்வாராய்ச்சி காட்சி சாலையில் பண்டைய தேவாலயத்தின் வாசல் பகுதியின் மேல் உத்திரத்துண்டு ஒன்றில் கிரேக்க மொழியில் அனைவரையும் கவரும் வண்ணம் கிரேக்க கல்வெட்டு ஒன்று காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அதில் “எபிரெயர்களின் தேவாலயம்” என்று வாசிக்கத்தக்க விதத்தில் இருந்தது. நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எந்தவித ஆதாரமுமின்றி அந்த கல்வெட்டு அகழ்வாராய்ச்சியரால் தோண்டி எடுக்கப்பட்டிருந்தது. அக்கல்வெட்டின் காலம் இன்னது என்று அறிவது கடினம். ஆனால் அதன் எழுத்து வடிவமைப்பைக் கொண்டு, அநேக ஆராய்ச்சி வல்லுனர்கள் பவுல் கொரிந்துவுக்கு சென்று ஒரு சில நூற்றாண்டுகள் கழித்து எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள். யூதர்கள் அப்பட்டணத்தில் இருந்ததை அக்கல்வெட்டு உறுதி செய்தது.

தேவாலயத்தில் ஆராதனை செய்ய வந்தவர்களில் பவுல் ஓர் கணவன், மனைவியைப் பார்த்து அவர்களுடன் நெருங்கி தொடர்பு வைத்திருந்தார். அவர்கள் ஆக்கில்லா, பிரிஸ்கில்லா என்று யூகிக்கலாம், தொடர்ந்து அவர்களை “ஆக்கில்லா பிரிஸ்கில்லா” என்று அழைப்பதைப் பார்க்கிறோம் (1 கொரி. 16:19). அவர்கள் பல இடங்களுக்கு பயணம் செய்து தோலினால் ஆன பொருட்களை விற்கும் வியாபாரிகளாகவும், கூடாரத் தொழில் செய்பவர்களாகவும் இருந்தனர் (அப். 18:3). பிந்தைய காலத்தில் ரோமிலிருந்து கொரிந்துவுக்கு வந்து வசித்தனர். அவர்கள் ரோமிலுள்ள பொந்து மாநிலத்தை பூர்வீகமாகக் கொண்டவர்கள். அப்பகுதி கருங்கடலின் தெற்குக் கரையோரமாக கிழக்கு மேற்காக பரந்து விரிந்து காணப்பட்டது. அவர்கள் வசித்த நகரம் வாணிபத் திற்கு உகந்ததாகக் காணப்பட்ட சினோப் என்ற பட்டணமாக இருக்கலாம். அவர்கள் ரோமிற்குச் சென்றதற்கான சூழ்நிலைகளை லூக்கா குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் பேரரசிலிருந்து சாலைகளும், கப்பல் வழித்தடங்களும் இத்தாலிய தீபகற்பத்தை நோக்கிச் சென்றன. ரோமிலும், சினோப்பிலும், பொந்துவிலுள்ள பிற நகரங்களிலும் தொழிற்சாலைகள் நிறுவதற்கு சாதகமான சூழ்நிலைகள் அந்த கணவன், மனைவிக்கு திறக்கப்பட்டன. ஆனால் அவர்கள் ரோமில் தங்கியிருப்பதற்கு தடை ஏற்பட்டது. அவர்களால் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவிற்கு அரசியல் நிகழ்வுகளின் காரணமாக அவர்கள் ரோமை விட்டு வெளியேற நேரிட்டது (அப். 18:2).

ஆக்கில்லா, பிரிஸ்கில்லா கொரிந்துவுக்கு வந்த காலத்தின், சமகாலத்திய ரோமவரலாற்று ஆசிரியர்கள், அக்காலத்தில் ரோமில் யூதசமுதாயத்தினரிடத்தில் கலகம் ஏற்பட்டதை ஆவணப்படுத்தி யிருந்த பவுல் கொரிந்துவுக்கு வந்த ஓரிரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், இரண்டாம் நூற்றாண்டின் துவக்க காலத்தில் பேரரசர் கிளாடியஸ் யூதர்களை ரோமை விட்டு வெளியேற்றினார் என்று ஸ்யூட்டோனியஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்படிப்பட்ட குழப்பமான சூழ்நிலை “கிரெஸ்டஸின் தூண்டுதலினால்” நிகழ்ந்தது என்று வரலாற்றாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இந்த கிரெஸ்டஸ் யார் என்பது ஓர் அறியப்படாத புதிராகவே காணப்படுகிறது. கிரெஸ்டஸ்¹² என்ற பெயரின் அர்த்தம் “அன்பு” அல்லது “தாராளமனப் பான்மையுடையவர்” என்பது. இப்பெயர் பொதுவாக லத்தீன் மொழி பேசும் அடிமைகள் இப்பெயர்களை உடையவர்களாகக் காணப்பட்டனர். “கிரெஸ்டஸ்” யூத சமுதாயத்திற்கு எதிராக இக்கலகத்தைத் தூண்டியிருக்கலாம் என்று கூறுவதும் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாத ஒன்று. மேலும் “கிரெஸ்டஸ்” என்ற பதத்தின் உச்சரிப்பும் லத்தீன் மொழியில் “கிறிஸ்து” என்று அழைக்கப்படும் “கிறிஸ்டஸ்” என்ற பதமும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிக் காணப்படுகிறது. இந்த நிகழ்ச்சி நடந்து ஐம்பது

ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஸ்யூட்டோனியஸ் எழுதியதை, வளர்ந்து வந்த யூத சமுதாயம் “கிரெஸ்டஸ்” “கிறிஸ்டஸ்” என்ற இரு பெயர்களில் குழப்பமடைந்திருக்கலாம். யூதேயாவில் நடந்த காரியங்களில் முக்கியமாக நாசரேத் ஊரானாகிய இயேசு தான் தேவனாகிய கிறிஸ்து என்று ஏற்றுக் கொள்வதில் கருத்து வேறுபாடுகளும், குழப்பங்களும் ரோமயூதர்களுக்கிடையே ஏற்பட்டிருக்கலாம். ரோம அதிகாரிகள் இந்தக் குழப்பத்தை சகித்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் ரோம நகரத்திலிருந்து யூதர்களை விரட்டியடிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்திருக்கலாம்.

இக்கலகம் ரோமிலுள்ள யூதர்கள் மத்தியில் கிறிஸ்தவ சமயம் பரவியதால், ஏற்பட்டது என்றால் முதலாம் நூற்றாண்டின் துவக்க காலத்தில் ஏற்பட்டது (கி.பி. 49) அது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதே. இந்தக் கலகம் கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டு உயிர்த் தெழுந்த இருபது ஆண்டுகளுக்குள்ளாக நடந்துள்ளது. பவுல் ஆக்கில்லா, பிரிஸ்கில்லாவைச், சந்தித்த பொழுது அவர்கள் ஏற்கனவே கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தனர். அப்போஸ்தலர் அவர்களுக்கு போதனை செய்ததாகவோ அல்லது ஞானஸ்நானம் கொடுத்தாகவோ பரிசுத்த ஆவணம் குறிப்பிடவில்லை. F. F. புரூஸ் இவ்வாறு முடிக்கிறார்,

பரிசுத்த பவுல் குறிப்பிடும் எந்த அறிக்கையிலும் அவர்கள் இருவரும் தன்னால் இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் என்று கூறவில்லை. பவுலை சந்திக்கும் முன்னரே அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தார்கள் என்பது இதனால் தெளிவாகிறது. மேலும் அவர்கள் ரோமில் இருந்த பொழுதே கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தார்கள் என்று தெரிகிறது ...¹³

அவர்கள் இருவருடனும் இணைந்து வாணிபத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பது மட்டுமன்றி அவரும், அவர்கள் இருவரும் ஒரே விசுவாசத்தைப் பற்றிக் கொண்டவர்களாகவும் இருந்தார்கள். பவுல் கொரிந்து பட்டணத்திற்கு வருமுன்னரே கிறிஸ்தவ சமுதாயம் அங்கு இருந்தது.

இஸ்தாமிய விளையாட்டின் அடிப்படையிலேயே ஆக்கில்லாவும், பிரிஸ்கில்லாவும் கொரிந்துவை தங்கள் வாழ்விடமாகக் கொண்டிருக்கலாம். விளையாட்டைக் காணவரும் பயணிகளுக்கு தங்குமிடம் தேவை. விளையாட்டு வீரர்களுக்கும், பார்வையாளர்களுக்கும் தோல் கூடாரங்களை அமைத்து அவைகளை சந்தைப்படுத்துவது வசதியாக இருந்திருக்கலாம். பவுலும் அவர்களுடன் தோல் தொழிற் சாலையில் பணிபுரிந்ததுடன் அங்கு வரும் மக்களுக்கு கிறிஸ்துவைப் பற்றி போதிக்கவும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. பவுல் தன் கைகளினால் வேலை செய்வதைக் கடினமாகக் கருதவில்லை (1 தெச. 2:9) ஆனால் பல வாரங்கள் கடக்குமுன் சீலாவும், தீமோத்தேயுவும் மக்கதோனியாவிலிருந்து அங்கு வந்தார்கள். அவர்கள் சேகரித்த காணிக்கை பணத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கலாம், எனவே பவுல் சவிசேஷத்தை பிரசங்கிப்பதிலும், திருச்சபையை

கட்டுவதிலும் தன் முழு நேரத்தையும் செலவிட முடிந்தது (அப். 18:5; 2 கொரி. 11:9).

பவுலின் தீவிர முயற்சிகளை யூதர்கள் எதிர்த்த பொழுது ஜெபாலயத்திற்கருகில் இருந்த அறையை விட்டு டைட்டியஸ் யுஸ்து (லத்தீன் பெயர்) வீட்டிற்கு அருகாமையில் குடிபுகுந்தார். அவன் “தேவனை வணங்குகிறவனாக இருந்தான்” (அப். 18:7) யூதப் பாரம்பரியங்கள் அனைத்தையும் கடைப்பிடிப்பவனாகக் காணப் படவில்லை. யூதசமயத்தின் தொன்மை, தேவனுடன் ஒன்றி யிருந்தலை புரிந்துணர்தல், அதன் உயர்ந்தநீதி நெறிக்கோட் பாடுகளால் அவனும், அவன் காலத்திய மக்கள் பலரும் ஈர்க்கப்பட்டனர். விருத்தசேதனம், புனிதமான சடங்காச்சாரங்கள் ஆகியவை போன்ற சில மேலோட்டமான காரியங்களில் நாட்ட மின்றி, யூத சமயத்தின் மீது நாட்டம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இது இயேசுவினால் தான் நடந்தது என்று பவுல் விவரித்துக் கூற முடியும். கொரிந்துவிலுள்ள யூதரையும், புற மதத்தினரையும் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ள வழி நடத்தினார். யூத சமுதாயத் தலைவனான கிறிஸ்பு, தான் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றதுடன் தன்னுடைய இளம்பிள்ளைகள், அடிமைகள், மற்றும் அநேகக் கொரிந்தியர்களை ஞானஸ்நானத்திற்கு வழிநடத்தினார்.

இறுதியாக பவுல் வெற்றிகரமாக ஆத்தம ஆதாயம் செய்து கொண்டு கொரிந்துவில் சிறப்புடன் வாழ்ந்தார். ஆனால் அவரை எதிர்த்த யூதர்கள் அவர் மேல் அதிகமாக கோபங்கொண்டனர். தன் உயிருக்கு ஆபத்து என்று அறிந்து கொரிந்துவை விட்டு வெளியேறத்தீர்மானித்தார். அவர் கொரிந்துவில் தங்குவது “நீ பயப்படாமல் பேசு; மவுனமாயிராதே ... இந்த பட்டணத்தில் எனக்கு அநேக ஜனங்கள் உண்டு.” என்ற தரிசனத்தை அவர் தேவனிடத்தி லிருந்து பெற்றதால் அவர் கொரிந்துவில் தங்கியிருந்தது நீடித்தது (அப். 18:9, 10). பவுல் தொடர்ந்து போதித்து வந்தார். புதிய கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள பண்டைய பட்டணங்கள் விருப்பம் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனாலும் அங்கு தொடர்ந்து பவுல் அப்போஸ்தலன் வேறு எங்கும் தங்கியிருந்ததைவிட அதிகமாக ஒரு வருடமும் ஆறு மாதமும் தங்கியிருந்தார் (அப். 18:11), யூத சமுதாயத்தினர் பவுலுக்கு எதிராகக் குற்றங்களைச் சாட்டி, அவனை அகாயா நாட்டின் ரோம அதிபதியிடம் அழைத்து வந்தனர். இக்குற்றச்சாட்டுகளைக் குறித்து கல்லியோன் கவலைப்படவில்லை (அப். 18:17). அவனைப் பொறுத்தவரையில் அது பவுலுக்கும் யூதர்களுக்கும் இடையிலான சமயசார்பான உட்பூசல்கள் ஆனதால் அவர்களுக்குள்ளேயே அதைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் படி கூறி விட்டான். ஆனாலும் ரோமில் யூதர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட கலவரத்தைப்போல் கொரிந்துவில் மீண்டும் கலவரம் ஏற்படுவதற்கு அனுமதிக்கமாட்டான். அச்சமயத்தில்

பவுலுக்குப்பதிலாகப் புதிதாக நியமிக்கப்பட்டிருந்த ஜெப ஆலயத்தலைவனாகிய சொஸ்தனேயைப் பிடித்து நியாசனத்திற்கு முன்பாக அவனை அடித்து அவமானப்படுத்தி னார்கள். இவைகளில் ஒன்றையுங்குறித்துக் “கல்லியோன் கவலைப்படவில்லை.” என்று லூக்கா எழுதியுள்ளார் (அப். 18:17).

சுயூடோனியஸின் கணிப்புப்படி; கல்லியோன் சட்டத்தின் அடிப்படையில் தான் தன் முடிவை எடுத்துள்ளான் என்று அறிந்து கொள்ள முடிகிறது: ரோமர்களின் கூற்றுப்படி யூத சமயத்தின் ஓர் பகுதியாகவே கிறிஸ்தவ மதம் கருதப்படுகிறது.¹⁴ எனவே இரு தரப்பினரும் தங்களுக்கிடையே உள்ள கருத்து வேறுபாடுகளை சரி செய்து கொள்ள எதிர்பார்க்கப்பட்டனர். இந்தச் சச்சரவுகளின் விளைவாக கலகங்கள் ஏற்படுவதை ரோமர்கள் பொறுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். யூதர்களுக்குள் காணப்படும் இந்த வீண் விவாதம் பொது மக்களிடையே ஒழுங்கின்மையை உருவாக்கும் என்று அவர்கள் எண்ணினர். துவக்ககால பத்தாண்டு களிலாவது கிறிஸ்தவர்கள் ரோமச் சட்ட அடிப்படையில் பாதுகாப்பைப் பெற்றனர், அது யூதர்களுக்கு அனுகூலமாகக் காணப்பட்டது. கல்லி யோன் பவுலை சகித்துக் கொண்டாலும் கொரிந்துவில் தனக்கு பகைஞர்களை உருவாக்கித், தன்னை தனிமையில் இருக்க விடாமல் யூதர்கள் செய்கின்றனர் என்று பவுல் எண்ணியிருக்கலாம். சில காலம் பவுல் எருசலேமுக்கு செல்லாமல் இருந்ததினால், அங்கு சென்று அங்குள்ள கிறிஸ்தவர்களைச் சந்தித்து கொரிந்துவில் தன் பணியைப்பற்றி கூறவும், எருசலேமில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியை அறிந்து கொள்ளவும் தீர்மானித்தார். அதற்குப் பின் பேரரசின் முழுப்பகுதிகளுக்கும் பயணம் செய்து திருச்சபைகளை நிர்மாணிக்கத் தீர்மானித்தார்.

எபேசுவும் கொரிந்துவும் பவுலும்

ஆக்கில்லா, பிரிஸ்கில்லா துணையுடன் பவுல் கொரிந்தை விட்டு வெளியேறினார். எபேசுவின் வழியாக எருசலேமுக்குச் செல்வதை முதன்மையாகக் கொண்டிருந்தார். கொரிந்துவில் பாதுகாப்புடன் இருந்து திரும்பியதற்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தும் விதமாகப் பவுல் நசரேய விரதம் எடுத்திருந்தார் (எண். 6:2-5). கொரிந்துவின் கிழக்குப்பகுதியில் உள்ள கெங்கிரேயா துறைமுகத்தைக் கடந்து செல்லு முன் அவருடைய நசரேய விரதத்தின் அழைப்பு நிறைவேறி முடிந்தது. அதன்படி, அவர் கடற் பயணத்தை துவங்குமுன் தலைச்சவரம் பண்ணிக் கொண்டார் (அப். 18:18) எபேசுவுக்கு வந்து யூதர்களின் ஜெப ஆலயத்தில் கிறிஸ்துவைப் பற்றிப் பிரசங்கித்து, மக்களின் மனதை இயேசுவின் பக்கம் திருப்பி வாஞ்சையைத் தட்டி எழுப்பினார். ஆனால் எருசலேமுக்கு துரிதமாப்ச் செல்ல வேண்டும் என்று விரும்பினார். பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று உருவாகிய

திருச்சபையின் ஆண்டு நிறைவு நாளன்று தான் எருசலேமில் இருக்க வேண்டும் என்று வாஞ்சித்திருக்கலாம். எபேசவிலுள்ள யூதர்களிடம் தான் திரும்பி வருவதாக வாக்களித்துவிட்டு, தெற்காக கடற் பயணம் செய்து பின் கிழக்காக மத்தியதரைக் கடலின் கிழக்குப்பகுதியிலுள்ள நாடுகளுக்கு வந்தார். ஆக்கில்லாவும் பிரிஸ்கில்லாவும் எபேசவில் தங்கி வியாபாரத்தைச் செய்து கொண்டே இயேசு தான் கிறிஸ்து என்று தொடர்ந்து சாட்சி பகர்ந்து வந்தனர்.

ஓராண்டு அல்லது அதற்கும் மேலாக பவுல் அப்போஸ்தலன் செய்த பயணத்தை சுருக்கமாக சில மாதங்களின் பயணத்தை சுருக்கமாக சில மாதங்களின் பயணத்தை மாத்திரம் லூக்கா குறிப்பிட்டிருந்தார் (அப். 18:22; 19:1) சில காலம் கழித்து தான் வாக்களித்தபடி பவுல் எபேசுவுக்கு திரும்பி வந்தார். மூன்று மாதங்கள் ஜெப ஆலயத்தில் பிரசங்கித்தார். பிற நகரங்களில் அவர் யூதர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த அனுபவத்தையே இங்கும் அனுபவித்தார். ஜெப ஆலயம் ஊழியத்திற்கு அடைக்கப்பட்ட பொழுது, எல்லைப்பகுதியில் கலாசாலை வைத்து நடத்தும் திரன்னுவுடன் தங்கினார். கலாசாலையில் படிக்கும் மாணவர்கள் விடுமுறை நாட்களுக்குச் செல்லும் சமயங்களில் பவுல் திரன்னுவின் கலாசாலைக்கு வரும் மக்களுக்கு கிறிஸ்துவை அறிவித்தார். இவ்வாறு இரண்டு ஆண்டுகள் அங்கே தங்கி போதித்து வந்தார். எபேசு மக்களிடையே சுவிசேஷம் ஆழமாய் வேரூன்றியதுடன் ரோம அதிகார எல்லைக்குட்பட்ட ஆசிய பகுதிகளுக்கும் பரவியது (அப். 19:10) பவுல் எபேசுவில் தங்கியிருந்த பொழுது நிகழ்ந்த ஒரு சில நிகழ்ச்சிகளை மாத்திரம் தான் லூக்கா எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் இந்த சில நிகழ்ச்சிகளே அவர் சந்தித்த பயங்கரமான எதிர்ப்புகளின் மத்தியிலும் அவருடைய ஊழியம் வெற்றிகரமாக நடந்தேறியதற்கு போதுமான அத்தாட்சியாக இருந்தது.

கொரிந்து, தெசலோனிக்கேயா, மற்றும் கிரேக்க மொழி பேசும் நகரங்களில் பவுல் விட்டு வந்த கிறிஸ்தவர்கள், தேசாந்திரிகளாகப் பயணம் செய்து தவறாது பொது இடங்களில் சென்று போதிக்கும் போதனையாளர்களுடன் தன்னை ஒப்பிட்டு, அல்லது அவர் களுக்குச் சமமானவராக தான் கருதப்பட்டு சோதனைக்குட்படக் கூடாது என்பதில் மிகவும் கவனமாக இருந்தார் ஏனெனில் முதலாம் நூற்றாண்டில், கிரேக்க மொழி பேசும் நாடுகளில் இப்படி தேசாந்திரியங்களாகப் பயணம் செய்யும் தத்துவ மேதைகள் சகஜமாகக் காணப்பட்டனர். பொதுவாக இவர்களில் பலர் உரத்த சத்தத்துடன் பேசுபவர்களாகவும், நாகரீகமற்றவர்களாகவும், வெறுக்கப்படத்தக்கவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். தங்கள் கருத்துக்களைப் பொது இடங்களில் அறிவித்து தங்களின் சேவைக்கு கட்டாயப்படுத்தி பணம் வசூலித்தனர், எப்பொழுதாவது தன்னை பின்பற்றும் ஒருவர் கிடைத்தவுடன் மற்றுமோர் புதிய இடத்திற்குக்

கடந்து செல்லுவார்கள். ஏறக்குறைய பவுலின் சம காலத்தவராகிய டையோ கிறிஸ்தோத்தம் இஸ்தீமியன் விளையாட்டு இடங்களில் இப்படிப்பட்ட தர்க்கவாதிகளை தான் பார்த்ததாகக் கூறுகிறார்.

பொசைடன் கோயிலைச் சுற்றி மிகவும் மோசமான குதர்க்கவாதிகளின் கூட்டம்; ஒருவருக்கொருவர் உரத்த குரலில் பேசிக்கொண்டும், சண்டையிட்டுக் கொண்டும், தங்களை மேலே கூறப்பட்டவர்களின் சீஷர்கள் என அழைத்துக் கொள்பவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக் கொண்டும், அநேகர் தாங்கள் எழுதிய முட்டாள்தனமான படைப்புகளை உரக்க வாசித்துக் கொண்டும், கவிஞர்கள் அநேகர் தங்கள் கவிதைகளை வாசிக்க, பிறர் அதை ஆரவாரித்து புகழ்ந்து கொண்டும் அநேக மாயவித்தைகாரர்கள் தங்கள் மாயவித்தைதனை காண்பித்துக் கொண்டும், அநேகக்குறி சொல்லுபவர்கள் குறி சொல்லிக் கொண்டும், கணக்கற்ற சட்ட வல்லுனர்கள் நீதியைப் புரட்டிக்கொண்டும், கணக்கற்ற அங்காடி வியாபாரிகள் தங்களுக்கு கிடைத்தவற்றை விற்றுக்கொண்டும் இருந்த காலம் அது என்று குறிப்பிடுகிறார்.¹⁵

பவுல், கொரிந்துவில் விட்டு வந்த கிறிஸ்தவர்களில் சிலர், கிறிஸ்தோத்தம் மேலே விவரித்துக் கூறிய குதர்க்கவாதிகளைச் சேர்ந்தவராக பவுலும் இருப்பாரோ என்று தவறாகக் கணித்திருப்பார்கள். அவர் திரும்பி வந்து தங்களிடம் பேசுவார் என்று ஒரு சிறிதும் எதிர்பார்க்கவில்லை. எனினும் அவர்கள் கணிப்பு தவறானதே. ஆனால் பவுல் எபேசுவுக்குத் திரும்பி வந்து மக்களுக்குள் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் கொடுத்ததுமன்றி, புதிதாக மனம்திரும்பியவர்களை போஷித்து பராமரித்து புத்தி சொல்லி வந்தார். சபைகளைக் கட்டுவதிலும், தானும், கிறிஸ்தவ சமுதாயத்துடன், கிறிஸ்துவின் வருகைக்காக ஆவலுடன் காத்திருப்பதுடன், பரிசுத்த ஜீவியம் செய்ய மிகவும் ஆவலுடன் இருந்தார். எபேசுவில் அப்போஸ்தலர் ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருந்ததால், கொரிந்துவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை என்று கூறிவிட முடியாது. எபேசுவில் அவருடைய ஊழியம் கனிதருவதாகவும், தேவை மிகுந்ததாகவும் இருந்தது. அது போல, கொரிந்துவில் உள்ள தன் நண்பர்களிடமிருந்து செய்திகளைப் பெறவும் முயற்சித்தார்.

“ரோம அமைதி என்றும் *Pax Romana*” நிலவிய காலத்தில் அதிக ஜனத்தொகை கொண்ட கொரிந்து, எபேசு பட்டணங்களுக்கு இடையே கப்பல் பயணம் செய்வது மிகவும் எளிதாக இருந்தது. குலோவேயாள் என்ற வாணிபம் செய்யும் ஸ்திரீயுடன் இணைந்து தொழில் செய்த வியாபாரிகள், மாலுமிகளைத் தாண்டி, பவுல் ஒரு வேளை பயணம் செய்திருப்பார். பவுல் அவர்களை “குலோவேயாளின் வீட்டார்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (1 கொரி. 1:11) கொரிந்துவிஷ்டம் கிறிஸ்தவ சமுதாயம் என்பது அவர்களும், குலோவேயாளும் இருக்கலாம். அவர்கள் அல்லது அவர்களுக்கு செய்தியளிப்பவர்கள் தனிப்பட்ட

வகையில் கொரிந்து சபையில் கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தினராக இருக்கலாம் என்று பவுல் கூறுகிறார்.

பவுல் குலோவேயாளின் வீட்டார் மூலம் கேள்விப்பட்ட செய்தி கவனிக்கத்தக்கதொன்று. வளர்ந்து வரும் சபை கட்சிப்பிளவுகளை உண்டாக்குகிறது. அப்பொல்லோ சாதுரியவானும், வேத சமயங்களில் வல்லவனுமாய் இருந்தான் (அப். 18:24), அவன் கொரிந்து சபையில் சில காலம் தங்கியிருந்தான். அவன் பவுல் அப்போஸ்தலனின்றும் மிகவும் மாறுபட்டுக் காணப்பட்டான். மனிதருக்கு ஞானமானவைகள் என்று கருதப்பட்டவற்றை பவுல் குறைவாக மதிப்பிட்டார் (1 கொரி. 2:1, 2); அவருடைய சரீரத்தின் தோற்றமோ பலவீனமும், அற்பமுமாயிருந்தது (2 கொரி. 10:10) இதனால் கொரிந்திய கிறிஸ்தவர்கள் பிரிந்து சிலர் பவுலையும், சிலர் அப்பொல்லோவையும் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டனர். தடை ஏதுமின்றி சுதந்திரமாக அப்பொல்லோ அலெக்ஸ் சான்ரியாவிலிருந்து எபேசுவுக்கும், பின் எபேசுவிலிருந்து கொரிந்துவுக்கும் பயணித்தது. அவர் மிகவும் செல்வந்தனாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. அவருடைய கல்வியும், உயர் தரமான வாழ்க்கையும் சில கொரிந்தியர் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஞானம், தத்துவம், உயர்தர வாழ்க்கை, செல்வந்தராயிருந்த கொரிந்தியருக்கு மிகவும் நாகரீகமாகக் காணப்பட்டது விசுவாசிகளை அப்பல்லோ பெரிதும் கவர்ந்தார். பவுல் கேள்விப்பட்டதிலிருந்து, தன்னைச் சுற்றிலும், அப் பொல்லோவைச் சுற்றிலும் விசுவாசமுள்ளவர்களாக இரு தரப்பினர் இருந்ததால் ஏற்பட்ட பிரிவினை கட்டுக்கடங்காமல் சென்றது. தன்னுடைய போதனைகள் அப்பொல்லோவை விட மிகவும் சாதாரணமாக அடிப்படைக் காரியங்களையே போதிப்பதன் காரணத்தை சபைக்கு விளக்கக்கூற வேண்டியதாயிருந்தது (1 கொரி. 3:1-3). அதே சமயத்தில் கிறிஸ்துவுக்காகவும், அவருடைய சரீரமாகிய சபைக்காக, தானும், அப்பொல்லோவும், தங்களை முதன்மைப்படுத்தாமல் கிறிஸ்துவையே முன் வைக்க ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்பதையும் சபை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பினார் (3:5, 6) தன்னால் இன்னும் பிரிவினைகள் ஏற்படுமோ என்று பயந்து அப்பொல்லோவும் பட்டணத்தை விட்டு வெளியேறினார், மீண்டும் அங்கு வர மனதில்லாதிருந்தார் (16:12). பவுல் தான் செயல்படவேண்டிய கட்டாயத்தையும் உணர்ந்தார். சபையில் பிரிவினைகளுடன் சேர்ந்து, தத்துவக் கலாச்சரமும் அதிக அளவில் வலியுறுத்தப்பட்டதால் இந்த நிருபத்தை எழுத வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் பவுலுக்கு ஏற்பட்டது.

பவுல் தான் எழுத வேண்டும் என்ற நிருபத்தை எழுத தீர்மானித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது அல்லது ஒரு வேளை எழுத ஆரம்பித்தபின் ஏற்பட்ட ஓர் புதிய திருப்பம், அத்திருப்பத்தை எழுத அதிக உந்து கோலாக இருந்தது. கொரிந்துவிலிருந்து மூன்று நண்பர்கள் வந்தார்கள்.

அவர்களில் ஒருவராகிய ஸ்தேவான் அகாயாவில் (முதற்பலனானவர்கள்) முதலாவது இரட்சிக்கப் பட்டவர்களில் ஒருவர் (1 கொரி. 16:15-17). வந்த மூன்று பேரின் பெயர்களும் அவர்களைப்பற்றி சிறிது நமக்கு விளக்குகிறது. ஸ்தேவானுடன் அவன் வீட்டாரும் என்று இணைந்து கூறப்பட்டதால் பவுல் அவனுக்கும், அவனைப் போன்றோருக்கும் சபை அடங்கி நடக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தியதால், ஸ்தேவான் சபையை ஸ்திரிப்படுத்தி நிலைநிறுத்த ஓர் உந்துதலை ஏற்படுத்தினார் என்று கூறுவது மிகையாகாது. ஸ்தேவான், தகுதியின் அடிப்படையிலும், பொருளாதாரத்திலும், உயர்ந்து விளங்கியவராக இருந்திருக்கலாம். கிரேக்கர் மத்தியில் அவர் பெயர் பொதுவான பெயராகக் காணப்பட்டது. ஆங்கிலப் பெயர்களான “ஸ்டீபன்,” “ஸ்டெஃபானி” போன்ற பெயர்கள் கிரேக்கப் பெயரான (στέφανος, *stephanos*) என்ற பெயரிலிருந்து மறுவிவந்த பெயர். அப்பெயர் விளையாட்டுகளில் வழங்கப்படும் வெற்றி முடி என்ற அர்த்தம் கொண்டது.

ஸ்டெஃபானுடன் பயணித்த இருவரின் பெயர்களும் பொதுவாக அடிமைகளுக்கு கொடுக்கப்படும் பெயர்கள். பொர்த்துனாத்து என்ற பெயரின் அர்த்தம் அதிர்ஷ்டம் “லக்கி” என்று பொருள்படும். இந்தப் பெயரை அவன் பெறுவதற்கான காரணமே ஓர் கதையைத் தொடர்புடையதாகக் காணப்பட்டது. அகாயுக்கு என்றால் அகாயாவிலிருந்து வந்தவன் எனப் பொருள்படும். கொரிந்து அகாயா மாகாணத்தில் தான் அமைந்திருந்தது. பொர்த்துனாத்து, அகாயுக்கு ஆகிய இருவரும் ஸ்டெஃபானசின் அடிமைகளாக இருந்திருக்கலாம். பவுல் எஜமான்களையும் அடிமைகளையும் அவர்களுடைய தகுதியில் மாற்றம் ஏற்படும் என்ற எந்தவித எதிர்பார்ப்பும் இல்லாத விதத்தில் இரு தரப்பினரையும் கிறிஸ்துவுக்குள் வழிநடத்தினார் (கொலோ. 3:22; 4:1).

பவுலைப் பார்க்க வந்த மூவரும், திருச்சபையைப் பற்றிய கூடுதலான செய்திகளைக் கொடுத்ததுமன்றி, சபையில் ஏற்பட்டுள்ள பிரிவினைபற்றி இவர் கொண்டிருந்த எண்ணத்தை உறுதிப்படுத்தியது. மேலும் அவர்கள் சகோதரர்களிடமிருந்து ஓர் நிருபத்தையும் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். அந்த நிருபத்தில் கொரிந்துவிலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பவுலிடம் சில கேள்விகளையும் முன் வைத்தார்கள். சில கடினமான காரியங்களை எப்படி செயல்படுத்துவது என்பது அவர்களுக்குத் தெளிவுறத் தெரிய வில்லை. இதனால் பவுல் திருச்சபைக்கு எழுதும் திட்டத்தில் பல புதிய அவசரமான காரியங்களும், திருப்பங்களும் ஏற்பட்டது. அவர் நிருபம் எழுதும் சமயம் தன் கடிதத்தில், அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தில் உள்ள ஓர் காரியத்தைக் குறிப்பிட்டு எழுதினார் (1 கொரி. 7:1). அவர்கள் அவரிடம் கேட்ட கேள்விகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அவற்றைத் தீர்க்கும் முறைகளை அறிமுகம் செய்தார். அது “இப்பொழுது இவற்றைக் குறித்து” என்ற

தீர்வுமுறையாகும் (7:1; 8:1; 12:1; 16:1).

பவுல் கொரிந்துவுக்கு வருமுன், கொரிந்து பட்டணத்தைப்பற்றியதான, மற்றும் அதன் மக்களைப் பற்றியதான கதைகள், பழங்கதைகள், புராணக்கதைகள், கட்டுக்கதைகள் கிரேக்க ரோம நாடுகள் முழுவதும் பரவியது. வாணிபத்தில் ஐரோப்பாவையும், ஆசியாவையும் இணைக்கும் பூசந்தி முக்கிய மானதாகக் காணப்பட்டது. பவுலுக்கு முன்பாக சீசர் (ராயன்) கொரிந்துவின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்தது போல பவுலும் அறிந்திருந்தார். சீசர் ரோமரின் வலிமையை அங்கு நாடினார். ஆனால் பவுல் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பதையே தன் முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தார்.

பொருளடக்கமும் சுருக்கமான வருணனையும்

பவுல், ஓர் சுருக்கமான முகவுரையும், முடிவுரையுடன் கூடிய கொரிந்தியருக்கு எழுதிய முதல் நிருபம் இரு முக்கிய பகுதிகளைக் கொண்டது. திருச்சபை வளர்ச்சிக்குத் தேவையான கவனமும், சீர்திருத்தலும் (அதிகாரம். 1-6) பவுலிடம் திருச்சபை கேட்ட கேள்விகளுக்கு அவர் அளித்த பதில் (அதிகாரம். 7-16) கொரிந்து சபைக்கு பவுல் எழுதிய நிருபத்தினால் உலகம் மாற்றம் பெற்றது, உள்ளூர் மாவட்டத்தில் பரிசுத்த வேதம் வாழ்க்கையில் செயல் ஆக்கம் பெற்றது. எல்லா நிலைகளிலும் திருச்சபை பலப்பட்டது. பவுல் அப்போஸ்தலன் எழுதிய நிருபங்களில் நீண்ட, மிகவும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய நிருபங்கள் ரோமருக்கெழுதிய நிருபமும், 1 கொரிந்தியரும் ஆகும். அவற்றின் கருத்துக்கள் முற்றிலும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. சுவிசேஷத்தின் ஒழுங்கு முறையான, மற்றும் அப்போஸ் தலத்தன்மையை கிறிஸ்தவர்களுக்கு முன்னிலைப்படுத்தி காட்டுவதில் ரோமருக்கெழுதின நிருபம் மிகவும் நெருக்கமாக உள்ளது. கிறிஸ்துவை அறிந்து கொள்வதில் சிரமப்படும் காரியங்களில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய விஷயங்களைப் பற்றி 1 கொரிந்தியர் விவரிக்கிறது. ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் C. K. பார்ரட் இரண்டு நிருபங்களின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி விவரித்தார்.

நாம் வாழும் காலத்தில் உள்ள திருச்சபை, மீண்டும் அப்போஸ்தல முறைகளை தேடிக்கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். இதற்கு ரோமருக்கெழுதிய நிருபம் மிகவும் அவசியம் தேவை. சுவிசேஷத்திற்கும், அதன் ஒழுங்கு முறை, ஒழுக்கம், ஆராதனைமுறைகள், நெறிமுறைகளுக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தையும், அதன் அவசியத்தைப் பற்றியும் 1 கொரிந்தியர் நிருபம் கூறுவதையும் மறுபடியும் நாம் தேடிக்கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.¹⁶

பத்து, பத்து ஆண்டுகளாக, பல ஆண்டுகள் கடந்த போதிலும் பார்ரட்

எழுதிய கருத்துக்கள் இன்றைய உலகிற்கும் பொருத்த மானதாகவே காணப்படுகிறது.

பவுல் அப்போஸ்தலன் கொரிந்தியருக்கு எழுதிய முதலாம் நிருபத்தின் சுருக்கமான வருணனையை இங்கு காண்போம்:

அறிமுகம்: பவுல், சொஸ்தனே ஆகிய இருவரிடமிருந்து வந்த வாழ்த்துக்கள் (1:1-3)

- I. திருச்சபையில் நிலவிய பிரச்சனைகளின் மீது, செலுத்தத் தேவையான கவனமும் சீரமைப்பும் (1:4-6:20)
 - A. விவேகம், இனப்பிரச்சனைகளில் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுக்காத நிலை (1:4-4:21)
 - B. நீதி நெறிமுறைகளில் உத்தமத்தை கிறிஸ்து எதிர்பார்க்கிறார் (5:1-6:20)
- II. சபையினத்திலிருந்து வந்த கேள்விகளுக்கு பதில் (7:1-16:18)
 - A. திருமணத்தைப் பற்றிய கேள்வி (7:1-40)
 - B. விக்கிரக ஆராதனை மற்றும் பிற காரியங்களைக் குறித்த கேள்வி (8:1-11:34)
 - C. ஆவிக்குரிய வரங்களைப் பற்றிய கேள்வி (12:1-14:40)
 - D. மரித்தோர் உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிய கேள்விகள் (15:1-58)
 - E. இறுதிக் காரியங்கள் (16:1-18)

முடிவுரை (16:19-24)

நடைமுறை பயன்பாடு

ஒழுக்கக்கேடான மற்றும் அசட்டையான வாழ்க்கை

அஃரோடைட் ஓர் காதல் தேவதை. ஆனால் அவள் பிள்ளைப்பேற்றிற்கோ, குடும்பங்களுக்கோ தேவதை அல்ல. சூஸ்சின் மனைவியான ஹீராவையோ அல்லது பிள்ளைப் பேற்றின் பொழுது பாதுகாப்பளிக்கும் ஹெஸ்டியாவையோ அல்லது ஆர்டிமி ஸைத்தான் கிரேக்கர்கள் வணங்கினார்கள். சிற்றின்ப ஈடுபாடுகளினால் கிடைக்கும் குழந்தைகள் உபத்திரவங்களைக் கொடுக்கும் ஓர் உப உற்பத்திப் பொருளாகவே அஃரோடைட்டுக்குக் காணப்பட்டது. விலைமாதுகள் தங்கள் குழந்தைகளைக் கருக்கலைப்புச் செய்தாலோ அல்லது அந்த செயலின் பொழுது விலைமாது இறந்து விட்டாலோ அல்லது குழந்தை அத்துவானக் காட்டில் கைவிடப்பட்டாலோ அந்த அஃரோடைட்டை எங்கும் காணவே முடியாது.

அஃரோடைட்டைப் பற்றிய புராணக்கதைகள் அவளின் ஒழுக்கக்கேடான வாழ்க்கையின் இரகசியங்களைப்பற்றியும்,

கீழ்தரமான மானுட வாழ்க்கையையும் வெளிக்காட்டுகிறது. இந்த இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து செல்லும். ஊனமுற்றோருக்கும், கைவினையாளர்களுக்கும் தேவர்களாகிய ஜீஸ், ஹீராவுக்குப் பிறந்த கோமாளி மகனான ஹெஃபேஸ்டசின் மனைவியாகவும் அஃரோடைட் கருதப்படுகிறாள். ஆனால் காலப் போக்கில் ஏரிஸின் மறுமனையாட்டி என்ற பட்டத்தையும் பெற்றாள். ஏரிஸிற்கு இணையான ரோமர்களின் தெய்வம் மார்ஸ். மார்ஸிக்கு சில ஈடேற்றமான பண்புகள் காணப்பட்டது. விவசாயத்தின் உட்கருத்துக்கள் அவருடன் இணைத்து கூறப்பட்டது. இரத்தம், குத்திக்கிழித்தல் போன்ற கொடுரச் செயல்கள், மரணம் ஆகியவற்றின் கிரேக்கக் கடவுளாக ஏரிஸ் கருதப்படுகிறது. மற்றும் காம சிற்றின்ப தேவதையாகக் கருதப்பட்ட அஃரோடைட், போர்களத்தில் உடல் உறுப்புக்கள் சிதைவுற்று சிதறடிக்கப்பட்ட உடல்களின் தெய்வமாகக் கருதப்பட்ட ஏரிஸ் உடன்; கையுடன் கைகோர்த்த நிலையில், கைவேலைப்பாடுமிக்க ஓவியங்களாக பவுல் காலத்தில் எங்கும் காணப்பட்டது.

அஃரோடைட், ஏரிஸ் சங்கம், மானுட மனதின் இருண்ட பக்கத்தையே விளம்பரப்படுத்தியது. பாலுறவு இன்பங்களை விலக்கி, பொறுப்புள்ள வாழ்க்கை குடும்பம், வீடுவாசல் என்று இருப்பவர்களின் வாழ்க்கை மிகவும் கீழ்த்தரமானது. எந்த விதமான குறிக்கோளும் இல்லாத பொறுப்பற்ற வாழ்க்கையுடன் இணைந்து காணப்படும் பாலியல் கட்டுப்பாட்டின்மை ஆகியவற்றிற்கான மற்றுமோர் சங்கம் இல்லாமல் இருந்திருந்தால் அஃரோ டைட்டுக்கும், ஏரியசுக்கும் உள்ள தொடர்பை விலக்கியிருப்பதற்கு வாய்ப்புண்டு. கருவறும் செழுமை பற்றி, மத அனுஷ்டானம் பற்றி பழைய ஏற்பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ள இரண்டு விதமான செயல்பாடுகளை இஸ்ரவேலின் தேவன் வெறுக்கிறார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம். முதலாவது வேசித்தனம் பண்ணுவது தெய்வீகமானது "... உங்கள் குமாரத்திகள் வேசித்தனமும் உங்கள் மரு மக்கள்மார் விபச்சாரமும் செய்கிறார்கள்" (ஓசியா 4:13). "உன் தேவனைவிட்டு சோரம் போனாய்; தானியம் போரடிக்கிற சகல ஜனங்களிலும் பணயத்தை நாடுகிறாய்" (ஓசியா 9:1). இரண்டா வதாக தேவன் வெறுக்கும் கானானியரின் சமயக் கோட்பாடாகிய நரபலி. "தங்கள் குமாரரையும், தங்கள் குமாரத்திகளையும் அக்கினியே தகனிக்கிறதற்காக ... மேடைகளைக் கட்டினார்கள்" (எரே. 7:31) கானானியரின் விக்ரக ஆராதனை உண்மையாகவே பாலியல் சம்பந்தமான ஆராதனை. இது தற்செயலாக நடந்தது அல்ல, இது பிள்ளைகளை மாளேகுக்கு பலி கொடுக்கும் தன்மையையும் காட்டுகிறது.

இன்றைய நவீன உலகிலும் கூட பாலியல் சுதந்திரம் - திருமணம் இன்றி ஆணும், பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ்வது, இலகுவாக

திருமணத்தை முறித்துக்கொள்வது - பாலியல் தொழில் செழித்தோங்கியிருப்பது-ஆகியவற்றை ஓர் நிர்விசாரமான வாழ்க்கை. கருச்சிதைவு மனித உரிமை என்று இது புனிதமான இடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்பிருந்தே கிரேக்கர்கள் தங்களுக்கு வேண்டாத குழந்தையைக் கொண்டு போய் மலைக்காட்டில் அது காற்று, வெயில், மழை போன்ற பஞ்ச பூதங்களால் அழியவும், காட்டு மிருகங்களுக்கு இரையாகவும் விட்டு விடுவது ஓர் பொதுவான பழக்கமாக நிலவிவந்தது. இப்படிப்பட்ட பழக்கங்களை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் வாழ்க்கையை வெகு கீழ்த்தரமான ஒன்றாக மதிப்பிட்டனர். பவுல் வாழ்ந்த காலத்தில், ஓர் பெண், தனக்கு ஓர் குழந்தை தேவையற்றது என்று எண்ணினால், அக்குழந்தையை கருச்சிதைவு செய்வதை விட அதைப் பெற்றெடுப்பதையே பாதுகாப்பு என்று எண்ணினார். அக்குழந்தையை பெற்றெடுக்கும் ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்னும், அதைப் பெற்றெடுத்த பின்னும் அதை அவள் ஓர் மறு பிறவியாகக் கருதுவதில்லை.

பாலியல் ஒழுக்கமற்ற வாழ்க்கைக்கும் கள்ளம் கபடற்ற சிசுக் கொலைக்கும் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புடையவனாகக் காணப்பட்டது. உடலுறவினால் ஏற்படும் இன்பம் என்பது ஓர் புது உயிர் உருவாகுவதற்காகவே என்பதை சிந்திப்பதில்லை. பாலுறவு இன்பத்தை வெளிக்காட்டுதல், அதன் விளைவாக உருவாகும் ஓர் புது உயிர் ஆகிய இரண்டிற்கும் கொடுக்கப்பட்ட மதிப்பு ஆகியவை ஏற்ற, இறக்கத்தில் செயல்பட்டன. பாலுறவு என்பது இன்பத்தை அனுபவிப்பதற்கு மாத்திரம் என்ற எண்ணம் இருந்தால் வெகு விரைவில் அந்த இன்பம் மனநிறைவைத் தராது போய் விடும். இன்றைய உலகம், பொறுப்புடன் வாழ்வதற்கு பதிலாக பாலுறவை முன் நிறுத்தி பண்டைய வழி முறைகளுக்கு மீண்டும் திரும்பி விட்டது.

குறிப்புகள்

¹Ἰσπανοὶ (diaspora) என்ற பதம் புதிய ஏற்பாட்டில் மூன்று முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யோவான் 7:35; யாக்கோபு 1:1; 1 பேதுரு 1:1. பிந்திய இருபகுதிகளிலும் சிதறியிருக்கிற கிறிஸ்தவர்களைக் குறிக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களின் தாய்நாடு மோட்சம் ஆனால் யூதர்களுக்கோ தாய் நாடு கானான். ²Herodotus *Persian Wars* 2.167. Herodotus (கி.மு. 484-425), Halicarnassus (modern-day Bodrum, Turkey) என்ற ஊரில் வாழ்ந்தவர். வரலாற்றின் தந்தை என்று அவர் அழைக்கப்படுகிறார். ஏனெனில் அவர் தான் வரலாற்று நிகழ்வுகளை முறைப்படி தேகரித்து அவற்றை முதன்முறையாக வரலாற்றை விளக்கிக் கூறினார். கிரேக்க-ரோமப் போர்கள் பற்றி விலையேறப்பெற்ற குறிப்புகள், புவிஇயல் பற்றியும், அப்பொழுது வாழ்ந்த மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் விளக்கிக்காட்டியுள்ளது. பிற மக்கள் அவருக்கு விவரித்து கூறியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் நூல் எழுதப்பட்டதால் அவை மிகத்துல்லியமானவைகள் அல்ல என கணிக்கப்பட்டது. அப்படியில்லாதிருந்தால் வரலாற்று மாணவர்களுக்கும் வேத வல்லுனர்களுக்கும் அவரது குறிப்புகள் பயனுள்ளதாகக் காணப்பட்டிருக்கும். ³ரோமப் பேரரசு உருவாகிய காலம் பொதுவாக கி.மு. 27ம் ஆண்டு என்று கணிக்கப்படுகிறது. அந்த ஆண்டில்தான் ரோம செனட்

(நிர்வாக்குழு) ஆக்லேவியசுக்கு “அகஸ்ட்டஸ்” என்ற பட்டத்தைச் சூடியது. ⁴“கல்லியோனின்” ஓர் சிறந்த வரலாற்றுத் தொகுப்பு; Klaus Haacker எழுதிய “கல்லியோன்” *The Anchor Bible Dictionary*, ed. David Noel Freedman (New York: Doubleday, 1992), 2:901-3ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ⁵கொரிந்து பட்டணத்தின் எல்லைக்கு அப்பால் உள்ள அக்ரோ கொரிந்தின் சரிவுகளில் தெமித்தர் ஆலயத்தின் எஞ்சிய பாகங்கள் காணக்கிடக்கின்றன. சாப்பாட்டு அறையும், அதனுடன் தொல் பொருள் கலைத்திறன் கொண்ட சாப்பாட்டுக் கலன்களும் அகழ் வாராய்ச்சியாளர்களாய் தோண்டி எடுக்கப்பட்டன.) Nancy Bookidis and Ronald Stroud, *Demeter and Persephone in Ancient Corinth* [Princeton: American School of Classical Studies, 1987].) ⁶கொரிந்துவிலிருந்த கல்வெட்டுக்கள் John Harvey Kent, *The Inscriptions, 1926-1950, Corinth*, vol. 8, pt. 3 (Princeton, N.J.: American School of Classical Studies at Athens, 1966) பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. ⁷பண்டைய நகரங்களில் அரையிலவியன் மக்கள் கொண்ட ஜனத்தொகை இருக்கும் என்று மதிப்பீடு Preston Duane Warden and Roger S. Bagnall, “The Forty Thousand Citizens of Ephesus,” *Classical Philology* 83 (July 1988): 220-23 உறுதிசெய்கிறது. ⁸Strabo *Geography* 8.6.20. ⁹Jerome Murphy-O’Connor, *St. Paul’s Corinth: Texts and Archaeology*, 3rd rev. and exp. ed. (Collegeville, Minn.: Liturgical Press, 2002), 56. ¹⁰Strabo *Geography* 8.6.20.

¹¹சரோரிக் வளைகுடா (கொரிந்துவுக்கு வடகிழக்கு பகுதியில் உள்ள பூசந்தி) வுக்கு அருகில் அமைந்துள்ளதுதான் எப்பிடாரஸ் என்னும் சிறு பட்டணம். சுகமளிக்கும் தெய்வமாகக் கருதப்படும் அஸ்க்ளிபியஸின் பிறப்பிடமாகக் கருதப்படுகிறது. அப்பொல்லோவின் குமாரனாகக் கருதப்படும் அஸ்க்ளிபியஸின் பிறப்பிடம் அஸ்க்ளிப்பியோன் என்றழைக்கப்பட்டு, கிரேக்க உலகத்தில் சுகமளிக்கும் மிகமுக்கிய ஸ்தலமாக கருதப்பட்டது. நோயாளிகள் இராத்தங்க 160 அறைகளைக் கொண்ட பெரிய தூங்கும் அறை இருந்தது. அவ்வாறு அந்த அறைகளில் இரவு தூங்கும் பொழுது கனவுகளில் தோன்றி, நோயாளிகள் தாங்கள் மீண்டும் சுகம் பெற என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அந்த தெய்வம் கூறும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருந்தது. ¹²Suetonius *Life of Claudius* 25.4. ¹³F. F. Bruce, *Paul: Apostle of the Heart Set Free* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1977), 251. ¹⁴Suetonius *Life of Claudius* 25.4. ¹⁵Dio Chrysostom *Discourses* 8.9. ¹⁶C. K. Barrett, *A Commentary on the First Epistle to the Corinthians*, Harper’s New Testament Commentaries (San Francisco: Harper & Row, 1968), v-vi.